

NOVA ГАЗЕТА

№ 11 (270) Березня 13, 2014, Нью-Йорк

№ 11 (270), March 13, 2014, New York

УКРАЇНА - США

**АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК
У ВАШИНГТОНІ**

СТОР. 5

ХРОНІКА ОКУПАЦІЇ

**ОРДИНЦІ ХХІ СТОЛІТТЯ: ПУТІНСЬКЕ
ВІЙСЬКО В КРИМУ**

СТОР. 8

УГРОМАДІ

**УКРАЇНСЬКА АМЕРИКА БІЛОМУ
ДОМУ: ДОПОМОЖІТЬ!**

СТОР. 18

ВІД СЯНУ - ДО ДОНУ

**КУБАНЬ БІЛЬШЕ УКРАЇНСЬКА,
НІЖ КРИМ - РОСІЙСЬКИЙ**

СТОР. 20-21

ВЕЛИКИХ СЛІВ ВЕЛИКА СИЛА

СТОР. 16-17

**ТАЄМНИЦІ
РЕЙСУ МН-370**

СТОР. 22

ПАМ'ЯТІ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

ПАНАХИДА-РЕКВІЕМ ДО СОРОКОВИН
ГЕРОЇЧНОЇ ЗАГИБЕЛІ ОБОРОНЦІВ МАЙДАНУ

30 БЕРЕЗНЯ, НЕДІЛЯ, О 12:00 ГОД. ДНЯ
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВЯТОЇ ТРІЦІ
355 BROOME STREET, NEW YORK, 10013

ДОПОМОЖІМО ПОРАДНЕНИМ, ВДОВАМ ТА СИРОТАМ ГЕРОІВ МАЙДАНУ!

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНЦІВ ЗАКОРДОННЯ

Дух небесної сотні нині вознісся до Всевишнього. А на нашій землі, залитій святою кров'ю, залишились осиротілі діти, скорботні матері й дружини, родини, які втратили своїх годувальників, свою життєву опору. В іспиталях України – тисячі покалічених. Звертаємося до вас усіх з проханням підтримати сиріт, вдів, дітей, що чекають іще свого народження у лоні матері. Нехай кожна українська громада, кожен, хто зможе, візьме під свою опіку родину загиблих чи хворого у лікарні, який потребує тривалого лікування. Підтримаймо їх морально, фінансово, нашою щирою опікою! Щоб ніхто з майданівців не залишився на самоті зі своїми болями і проблемами. Слава Україні! Героям слава!

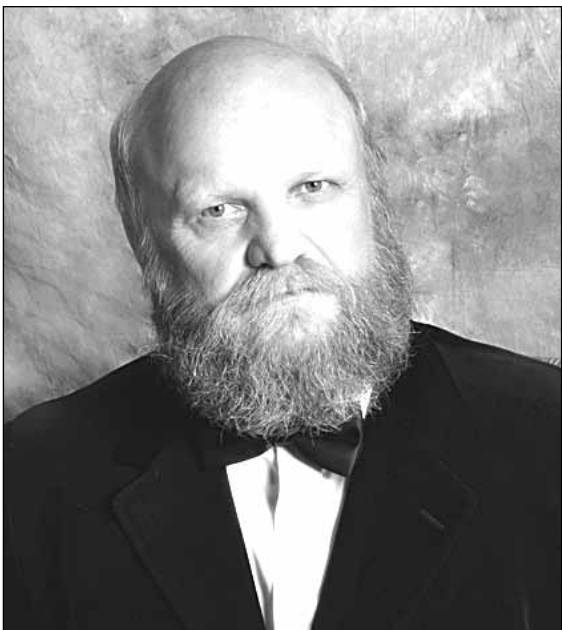
Ірина Ключковська, директор Міжнародного інституту освіти,
культури та зв'язків з діаспорою

Уся необхідна інформація на сайтах:

www.mio.k.lviv.ua

«Допомога родинам загиблих на Майдані»
www.facebook.com/helpthefamiliesmaidan

Усіх, хто зголоситься допомогти, просимо звертатися до
Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою: iiес@mio.k.lviv.ua

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Путінська Росія, незважаючи на всепланетарний протест, анексує український Крим, сподіваючись, що світ пообурюється й заспокоїться, а Крим буде російським. Втім, такі сподівання в XXI сторіччі марні. Бо не заспокоїться, а тиснутиме на Росію до тих пір, поки вона не припинить цієї ганебної вакханалії. Путін чудово розуміє, що так званий російський добробут цілком і повністю базується на здобутках західної цивілізації. Росіяни дуже швидко відчують, чого вартий Путін без західних доларів і євро, без західних харчів, одягу, взуття, меблів, будівельних матеріалів, комп'ютерів, побутової техніки, автомобілів – всього того, чим Путін сьогодні пишається і вважає своєю заслугою. Майдан прийде до російських міст і містечок після того, як все це внаслідок накладених на путінську Росію санкцій зникне, й росіяни остаточно зрозуміють, хто ними править і куди він їх усіх веде.

Втім, за брутальною агресією Росії ми почали забувати потроху Майдан та його вимоги. Адже люди стояли там три місяці поспіль не тільки заради того, щоб Янукович назавжди зник з їхнього життя. Вони боролися за демонтаж всієї злочинної системи, яку запровадили Єльцин і Путін у Росії і яку скопіював у нас спочатку Кучма, а потім і Янукович. Насамперед українці боролися за демонтаж олігархату – системи, за якої одні мають мільярди й розкошують у султанських палацах, а інші не можуть купити дітям молока. Вони боролися за ліквідацію поряdkів, за яких віддані холої режиму, які називаються державними службовцями, після виходу на пенсію отримують за своє лакузство тисячу, а то й дві доларів пенсії місячно, а селянин чи селянка, які все своє життя поливали потом поля, – тільки 100 цих самих доларів. Українці жертвували своїм здоров'ям і навіть життям на Майдані ще й за те, аби в країні було проведено люстрацію і на владних посадах не було тих, хто крав, прислужував і брехав.

На жаль, все це відсунуто війною на задній план. Ось що днями написав у своєму блозі з цього приводу відчайдушний борець з режимом Януковича Юрій Луценко: «Довго переконував себе, що під час війни не можна гостро критикувати свій уряд. Але кожен день приносить нові й нові вістки про ганебні призначення. Сьогодні отримав листа із Запоріжжя: «У нас по квоті призначили Баранова головою ОДА, тому що, мабуть, Литвин своєчасно примазався. А те, що Баранов «ригав» допомагав, а корупція? Та нехай вже це все, але сьогодні він призначив головного антимайданівця Запоріжжя зама Піклушки (що видавав тітушкам прямо в ОДА біти моторівські дерев'яні, гранати і зброю!) Петра Гончарука – це повний абзац... Всі в шоці, особливо громадяни й активісти. Гончарук – сепаратист, корупціонер і допомагав розганяти людей у Запоріжжі 26 січня... Там було багато моїх друзів, чоловік з сином, тому я знаю про що кажу... Що робити? Кому написати?..»

На жаль, у зв'язку з війною призупинили й ротацію так званих дипломатичних кадрів, а серед них ой як багато янучарів. Насамперед це посол України в США О.Моцик, який тепер метушиться вже біля нової влади, аби вкрити в своєму кріслі. Це генеральні консули в США, жодний з яких не підписав звернення в рамках акції чесних дипломатів «Не бійся! Ти – українець!». Всі вони продовжували прислужувати злочинному режимові до останнього, а тому сьогодні мають піти геть. Путінська агресія не повинна зупинити процес очищення України від корупціонерів і негідників усіх мастей. Бо інакше тоді жертва Небесної сотні буде марною. А Україна знову, вже по новому колу, прийде до межі, біля якої опинилася напередодні всенародного повстання пізньої осені-2014.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

ШЕВЧЕНКО VS ПУТІН

Тепер, після військового вторгнення путінської Росії до Криму, якось саме собою відпало питання про «спільне відзначення» Москвою й Києвом 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка. Один із підписантів відповідної міждержавної програми перебуває в міжнародному розшуку, другий в очах мільйонів українців перетворився на «маленького шизофреніка», банального окупанта-імперіаліста, який до всього не визнає нову українську владу. Про яке «спільне відзначення» може йтися?!

Найцікавішим у цій ситуації є те, що Володимир Путін таки «відсвяткував» 200-річчя нашого поета: сам того не відаючи, він своїми діями «ідеально» проілюстрував знамениту поему Тараса Шевченка «Кавказ». Майже 170 років минуло відтоді, як вона була написана, а нічого, виявляється, не змінилося в головах російських правителів (царів, генсеків, президентів...) Ніколай I, заливаючи кров'ю «сині гори», завойовував Кавказ, а його спадкоємець Путін узявся підкорювати Крим, який давно мозолив йому очі. У своїх хворобливих великодержавних видіннях московський «імператор» (чи, як багато хто каже, Гітлер-2) бачив поверженою і всю Україну, але то вже вершина його мрій...

Нічого, отже, не змінилося в ментальності новітніх російських «царів». Їм ніщо не указ: ані міжнародне право, ані осуд їхніх дій усім світом, ані воля тих, кого вони вирішили «ощасливити»... Поема «Кавказ» саме про це – про параною російської імперськості.

Володимир Путін, проводячи 4 березня прес-конференцію з «кримського питання», намалював просто-таки божевільну картинку: російські війська стоять за спинами (!) українських жінок – і нехай спробують «бандерівці» й «ультранационалісти» в цих жінок стріляти. Ми їм покаже-

мо! Захистимо українок (особливо якщо вони російськомовні)! Утопимо «бандерівців» у крові! Маячня. Проте хіба така вже вона далека від тієї реальності, про яку писав Шевченко?

**Застукали сердешну волю,
Та й цькуємо. Лягло косями
Людей муштрованих чимало.
А сльоз, а крові? Напоїть
Всіх імператорів би стало
З дітьми і внуками, втопить
В сльозах удов'їх...**

Зауважмо: колишніх наших «рідних» імперіалістів найбільше бісить чужа воля. Це її, сердешну, вони готові цькувати. Це її, ненависну, вони ладні будь-що потопити в крові «людей муштрованих». Аякже, «визволителі» ж!

Найлютіший Шевченків сарказм адресований саме цьому чваньковитому російському «визволителю» з його зарозумілістю, пихою, жадібністю, зневагою до «чурека» й «саклі» кавказьких іногородців.

**До нас в науку! Ми навчим,
Почому хліб і сіль почім!
Ми християне; храми, школи,
Усе добро, сам Бог у нас!
Нам тільки сакля очі коле:
Чого вона стоїть у вас,
Не нами дана; чом ми вам
Чурек же ваш та вам не кинем,
Як тій собаці! Чом ви нам
Платить за сонце не повинні!**

**Якби ви з нами подружили,
Багато б дечому навчилися!
У нас же й світа, як на те –
Одна Сибір неісходима,
А тюрм! А люду!.. Що й лічить!
Од молдованина до фіна
На всіх языках все мовчить,
Бо благоденствує!**

Перечитуючи ці рядки тепер, чого тільки не згадаєш: і солодкі слова Патріарха Кірілла про принади «рус-

ского міра» та його ж таки заклики до українців не чинити «ожесточенного сопротивления» російським «визволителям», бо ж, бачите, проллється кров; і безпардонну брехню Путіна про те, що в Криму верховодять не російські військові, а народна самооборона; і самих цих брутальних військових, які ультимативно вимагають від наших здачі зброї і зради; і сюрреалістичне дійство на вулицях Москви й Петербурга (омонівці затягують в автозак протестувальників із плакатами «Миру мир!» чи «Нет войне!»); і російську інтелігенцію з її «всемирной отзывчивостью» (Ф. Достоевській) – інтелігенцію, яка в ці дні або мовчить, «бо благоденствує», або підписує вірнопідданські петиції з підтримкою брутальної окупації чужої землі, бо ніколи не була вільна від великодержавного синдрому.

Путін боїться, що Україна назавжди відчальить у Європу. Він панічно боїться, що з київського Євромайдану «зараза» свободи прийде і в Росію, і його режим безславно впаде. Він усе ще вважає, що українців треба «просвітити», жорстоко відлучивши їх (нас!) від європейської «скверни» («Ви ще темні, святим хрестом не просвіщенні, у нас навчійся!»). Він сподівається, що нас можна спокусити невичерпними можливостями бісівського російського «беспредела» – корупції та беззаконня («В нас дери, дери та дай, і просто в рай, хоч і рідню всю забори!»)...

Марна річ, Володиміре-Адольфе Володиміровичу-Алоїзовичу! Нічого у вас не вийде. З нами весь світ, а війну проти всього світу ще ніхто не виграв. Правда на нашому боці. І це про неї сказав наш великий поет в поемі «Кавказ»: «Борітеся – поборете, вам Бог помагає!». Саме цим і живе нині Україна.

Володимир Панченко,
професор
Києво-Могилянської академії

УКРАЇНА І СВІТ

Російські окупанти в Криму

ОБСЄ: КРИМСЬКИЙ РЕФЕРЕНДУМ – НЕЗАКОННИЙ

Референдум стосовно майбутнього Криму, запланований на 16 березня, суперечить міжнародному праву, Конституції України і є незаконним, наголосив 12 березня міністр закордонних справ Швейцарії Дідьє Буркгалтер, який нині головує в Організації з безпеки та співпраці в Європі (ОБСЄ).

Він закликав усіх не підтримувати неконституційних дій Москви та їхніх кримських маріонеток. Щоб будь-який референдум щодо рівня автономії чи суверенітету Криму був законним, він має ґрунтуватися на Конституції України й міжнародному праві, нагадав голова ОБСЄ.

Водночас він виключив можливість участі спостерігачів від ОБСЄ в цьому референдумі, бо не було дотримано основних критеріїв його конституційності; до того ж, передумовою участі спостерігачів є запрошення

країни-члена організації, нагадав Д.Буркгалтер.

За його словами, треба знайти інші виходи зі становища, шляхом діалогу за участі всіх сторін протистояння, в якому ОБСЄ готова допомогти своїм досвідом мирного врегулювання конфліктів.

Двадцять одна країна-член ОБСЄ відгукнулася на друге прохання України й надає своїх представників для продовження місії неозброєних військових спостерігачів в Україні, повідомив Д.Буркгалтер. Ця місія має працювати на півдні та сході України, йдеться в його повідомленні.

Перший період роботи місії, в якому брали участь 14 країн, передбачав її діяльність у Криму, але членів місії трічі із застосуванням російськими окупантами брутальної військової сили не пропустили через межу півострова, нагадали в ОБСЄ.

ЄВРОСОЮЗ: АНЕКСІЯ КРИМУ – НЕПРИЙНЯТНА

Усі 28 країн-членів Європейського Союзу вважають, що відокремлення Криму від України неприйнятне згідно з нормами міжнародного права й вимагатиме відповіді, заявив 11 березня міністр закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр.

За його словами, ЄС не шукає конфронтації з Росією й намагається уникнути її дипломатичними засобами. Але, наголосив Штайнмаєр, саме Росія має вирішити, чи муситиме Євросоюз вдаватися до різкіших кроків.

«Якщо процес відокремлення Криму триватиме, якщо 16 березня на незаконному референдумі буде запланований у

Кремлі результат, який використають для відокремлення Криму від України і його включення до Росії, то Європа, природно, муситиме реагувати», – наголосив німецький міністр, перебуваючи 11 березня в литовському Вільнюсі.

Під час перебування перед тим у естонському Талліні, Штайнмаєр попереджав, що час, який лишився для виходу з кризи, збігає. Тому, за його словами, треба разом з європейськими інституціями підготувати нові, жорсткіші санкції проти Росії.

«Якщо найближчі вихідні минуть без очевидної зміни поведінки Росії, то вже в понеділок, 17 березня, на зустрічі Європейської Ради ми муситимемо

обговорити новий етап санкцій», – попередив він.

Минулого тижня ЄС запровадив проти Росії перший пакет санкцій з трьох підготовлених через її військове вторгнення до українського Криму, зокрема, зупинення підготовки до самміту «Групи восьми» в російському Сочі і переговорів про лібералізацію візового режиму для громадян Росії та про підготовку нової угоди про відносини ЄС і Росії. Другим етапом може стати заморожування активів і заборона на в'їзд для чільних осіб російської влади. В разі зухвалого аншлюсу Криму Євросоюз може піти й на широкою економічні санкції проти Росії, які зруйнують економіку та фінанси РФ.

Російська воєнщина, яка окупувала Крим, трічі не пускала на територію півострова делегацію ОБСЄ

США: ВІДОКРЕМЛЕННЯ КРИМУ ВІД УКРАЇНИ – ЗЛОЧИН

Державний секретар США Джон Керрі та міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров у телефонній розмові 11 березня знову не дійшли згоди, повідомили в Державному департаменті. Дж.Керрі повідомив своєму російському колезі, що США вважають запланований референдум у Криму незаконним, бо він порушує міжнародне право, Конституцію України й веде до анексії частини української території, що є злочином.

Відповіді, які передала Росія на пропозиції США щодо дипломатичного виходу з кризи навколо російського військового вторгнення до України, свідчать,

що її позиції не змінилися. Крім того, Росія не йде на деескаляцію становища, заявила речниця Держдепартаменту Джен Псакі.

За її словами, Керрі чітко дав Лаврову зрозуміти, що будь-які подальші дії Росії на ескалацію становища звуться «вікно для дипломатії». Держсекретар повторив свою готовність співпрацювати з російським міністром, але за умови, що для цього будуть належні обставини, а метою буде захист недоторканості й суверенітету України, сказала речниця й додала: «У відповідях ми цього не побачили».

Крім того, сказала вона, в розмові Керрі висловив Лавро-

ву стурбованість повідомленнями про дії російських військ в Україні й наголосив, що для США неприйнятно, що російські війська й маріонеткові незаконні військові формування продовжують безконтрольно діяти на території українського Криму.

Провідні країни світу, серед яких і США, найавторитетніші міжнародні організації, серед яких ООН і ОБСЄ, заявили, що запланований на 16 березня референдум про вступ Кримського півострова до Росії суперечить міжнародному праву, законодавству України й вважатиметься міжнародною спільнотою актом брутальної агресії проти незалежної України.

На території Криму вимкнено всі українські телеканали. Натомість денно й нічно кримчан одурманює кремлівська пропаганда

ПОЛЬЩА: ВАРШАВА НІКОЛИ НЕ ВИЗНАЄ ЗАХОПЛЕННЯ КРИМУ

Польща ніколи не сприйме кроків, які означатимуть порушення територіальної цілісності України, недотримання її суверенітету й пересування її кордонів без згоди самої України, заявив 12 березня прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск.

Виступаючи на прес-конференції у Варшаві, він попередив, що рішення про більш суворі санкції проти Росії за її вторгнення до Криму вже фактично ухвалені й

почнуть діяти в разі проведення на півострові референдуму й початку оформлення його входження до РФ.

Дональд Туск заявив також, що має негативне враження від нової прес-конференції колишнього президента України Віктора Януковича, який виступив 11 березня в Ростові-на-Дону. На думку Туска, виступ Януковича базувався на зухвалій брехні. «Міжнародна спільнота не може схвалити спро-

би поділу України. Сподіваюся, світ буде солідарний. Не може бути згоди на дії, які де-факто мають знищити незалежність України», – заявив голова польського уряду.

Туск вважає, що інтерпретація Януковичем подій в Україні асоціюється з «найгіршими часами»: «Чим частіше Янукович говорить такі слова як «фашисти» на адресу нової української влади, тим частіше виникає враження, що це сто-сується його самого».

Дональд Туск повідомив, що впровадження санкцій проти Росії ймовірно після 16 березня.

Він також додав: «На підставі того, що ми спостерігаємо в Криму та Москві, складається враження, що запланований Росією аншлюс невпинно наближається. Як на мене, ситуація ще ніколи не була настільки серйозною, як на даний момент. Кожен наступний день може принести зростання напруженості. Сподіваюся, що метод

«крок за кроком», який застосовує Росія, щоб ослабити Україну, не приспить увагу світу. Мусимо постійно підтримувати Україну».

Водночас Туск повідомив, що політичну частину угоди про асоціацію Євросоюзу з Україною буде підписано відразу після самміту ЄС у Брюсселі, який відбудеться 21 березня.

Підготував Андрій Гурин
Фото AFP

УКРАЇНА-АМЕРИКА

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Усереду, 12 березня, прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на запрошення нинішнього господаря Білого дому Барака Обами прибув з 2-денним візитом до США. Самим фактом запрошення А.Яценюка до Білого дому американський президент висловив підтримку українському народові, Майдану та новому уряду України.

Барак Обама радо привітав Яценюка в Овальному кабінеті й висловив своє захоплення сміливістю українського народу, який стоїть за демократію та універсальне право самим обирати своє майбутнє. Під час зустрічі президент США заявив також, що Америці й світові доведеться змусити Росію дорого заплатити, якщо вона не змінить свого курсу стосовно України.

Американський президент похвалив Яценюка за його професійні якості, силу духу та витримку. Але тепер, продовжував Обама, Україна опинилася перед загрозою втрати суверенітету та територіальної цілісності. Дії Росії порушують міжнародні закони та договори, які вона підписала. Він погодився, що існують історичні зв'язки між двома країнами, але це не є, на його думку, підставою виходити за межі дипломатичних відносин. Ніхто не може втручатися у внутрішні справи України та наказувати, що їй робити, вважає Обама.

За його словами, після того, як Віктор Янукович утік з України, Верховна Рада взяла на себе відповідальність щодо заповнення владного вакууму, сформувавши уряд, який тепер запроваджує реформи та розпочав переговори з Міжнародним валютним фондом. І найголовніше, сказав Обама, Америка підтримує проведення дострокових президентських виборів, під час яких український народ сам зможе обрати нову владу.

У бесіді з А.Яценюком, президент США, зокрема, зазначив: «Найбільше випробовування, перед яким стоїть нині Україна, це загроза її територіальній цілісності та суверенітету. Ми чітко заявляємо, що вважаємо російське вторгнення до Криму, просування за межами їхніх баз порушення міжнародних законів, між-

ПАНЕ ПУТІН, ЗРУЙНУЙТЕ ЦЮ СТІНУ!

АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК У ВАШИНГТОНІ

народних домовленостей, які Росія підписала та порушенням територіальної цілісності й суверенітету України. Ми вже говорили, що станемо з Україною та українським народом, аби забезпечити дотримання територіальної цілісності та суверенітету. Ми всі знаємо про історичні зв'язки Росії та України, і я думаю, прем'єр-міністр, першим це підтвердить. Він та український уряд в Києві передав напяму Російській Федерації своє бажання розв'язати проблему дипломатичним шляхом. Але, я думаю, прем'єр-міністр Яценюк справедливо наполягає, що стороння країна не може диктувати, як їм вести свої справи. Задіяно конституційний процес, призначено вибори, які можуть призвести до якихось змін статусу Криму, але це не повинно робитися під дулом автоматів».

Обама ще раз попередив Росію й закликав Путіна обрати дипломатичний шлях вирішення проблеми: «Ми й надалі говоритимемо російському уряду, якщо вони залишаться на обраному ними шляху, не тільки ми, а й міжнародне співтовариство, Європейський Союз та інші, будуть вимушені змусити Росію дорого заплатити за порушення міжнародних законів через втручання в Україну. Існує інший шлях, і ми сподіваємося, що президент Путін готовий стати на нього. Але якщо він не захоче, я переконаний, що міжнародне товариство дружньо стане на бік українського уряду і підтримає єдність та цілісність України».

Американський президент назвав референдум у Криму, який проводиться під дулом автоматів, нелегітимним. Цей референдум, сказав Обама, порушує внутрішнє українське та міжнародне законодавство. «Ми повністю відкидаємо плани проведення цього референдуму», – заявив він. За словами Обами, плебісцит зорганізовано на швидку руку за підказкою Путіна, якому необхідна бодай якась зачіпка для анексії півострова, а тому він не матиме жодної законної сили.

Він відкинув пояснення Путіна про те, що подібні процеси проходили в інших країнах. У тих випадках, сказав Обама, відбувався тривалий процес, частиною якого був центральний уряд, і жодна зі сторін не вводила на територію війська. США цей референдум ніколи не визнають.

Також Обама сказав, що США нададуть Україні пакет термінової допомоги й звернувся до Конгресу з проханням якомога швидше ухвалити закон, який гарантує надання кредитів на суму в 1 мільярд доларів.

Арсеній Яценюк подякував США за підтримку. За його словами, все, що просить Україна від Росії, – дотримуватися своїх зобов'язань та залишатися в рамках дипломатичного процесу. Україна ж, в свою чергу, гарантує, що виконуватиме всі міжнародні договори. Український прем'єр заявив, що Україна, підписавши політичну частину договору з ЄС, зможе бути гарним сусідом та парт-

нером Росії, але не підлеглим васалом.

Після переговорів з президентом США Арсеній Яценюк поспілкувався з пресою і поділився своїми враженнями від зустрічі з Бараком Обамою.

«Це була, – сказав Яценюк, – чесна й відкрита дискусія на тему, як вирішити нинішню кризу в Україні. Це, зокрема, стосується військового втручання в Україну. Досі існує можливість для Росії відвести свої війська, використовуючи політичні та дипломатичні інструменти. Ми розуміємо, що Росія не поспішає розпочинати жодних предметних переговорів. Але це абсолютно неприйнятно, щоб російські чоботи топтали українську землю в XXI столітті, порушуючи всі міжнародні договори й принципи ООН, вторгаючись у суверенну й незалежну країну без будь-якої на це законної причини».

Я хочу чітко сказати від імені уряду України: ми готові до переговорів. Але важко вести переговори, коли до твоєї голови приставили дуло автомата Калашникова, виготовленого в Росії.

Ми закликаємо Росію діяти в рамках узятих на себе міжнародних зобов'язань і припинити цю неприйнятну військову інтервенцію проти суверенної, незалежної країни. Ми вдячні за підтримку США і в економічній, і в політичній площині. Ми віримо, що в найближчому майбутньому новий український уряд здійснить реальні зміни. Але щоб ми могли здійснити реформи, ми повинні

зупинити російських військових. Це наша головна умова й вимога».

Журналісти запитали Яценюка: «Ви вважаєте Путін відступити?». Відповідь українського прем'єра була такою: «Залежить від того, які цілі в нього. Якщо він хоче стабільності, миру та достатку в Європі – він повинен відступити й почати предметні переговори. Якщо ж він хоче перемалювати кордони, підважити усю систему глобальної безпеки і переписати наслідки Другої світової війни – він продовжуватиме рухатися попереднім курсом. У цьому випадку, його ідея не лише анексувати Крим, але й захопити центральну Україну, українську столицю й почати війну».

Мій сигнал до президента Путіна такий: «Пане Путін, зруйнують цю стіну, стіну війни, залякувань і військової агресії! Давайте говорити. Пора заспокоїтися».

Після Білого дому, де відбулася також зустріч з державним секретарем США Джоном Керрі, Арсеній Яценюк вирушив до Атлантичної Ради, а згодом на прийняття, влаштоване на його честь лідерами Палати представників американського Конгресу Джоном Бейнером та Ненсі Пелозі..

У програмі його візиту – зустрічі в Конгресі США, з керівництвом Міжнародного валютного фонду та Світового банку. У четвер Яценюк має виступити на засіданні Ради безпеки ООН, під час якого обговорюватимуть становище в Україні.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:
Жан-Сильвестр Монгрень – провідний науковий співробітник Французького інституту геополітики, один з найвідоміших західних фахівців з проблематики пострадянського простору. Закінчив Сорбонський університет. Доктор політичних наук. Провідний науковий співробітник French Institute of Geopolitics (Париж) та Institute Thomas More (Брюссель). Співпрацював з науковими центрами НАТО та ЄС. Лауреат кількох престижних наукових премій. Автор багатьох наукових праць та науково-публіцистичних книг, найвідоміші з яких «Is Russia threatening the West?» (2009), «Russia, Putin, Medvedev» (2008), «France, Europe, NATO geopolitical approach to French Atlanticism» (2006).

– Як вам здається, ідея військової кампанії в Криму народилася в Кремлі спонтанно, як відповідь на падіння уряду Віктора Януковича й прихід до влади в Україні сил, котрі налаштовані відкрито антипутінськи, чи кризу в Україні було використано лише як привід для давно запланованого Кремлем вторгнення?

– Доктрина «близького зарубіжжя» й геополітичний ревізіонізм, які взяв на озброєння Кремль, лягають в логіку перегляду європейських кордонів. Ця логіка набула чіткості за останнє десятиліття, а фактична анексія частини грузинської території – Абхазії та Південної Осетії дала їй історичний прецедент. У нинішньому випадку ми бачимо більш загальний задум – затягнути Україну в майбутній Євразійський союз. Але цей задум Путіна зірвало українське всенародне повстання. Таким чином у російського президента й виникло бажання присвоїти Крим у розрахунок, можливо, й на всю Східну Україну.

У Кремлі та російських владних колах, наближених до Путіна, до захоплення Криму були готові задовго до нинішніх подій. Однак рішення про інтервенцію було ухвалено після переможного всенародного повстання на Майдані. Воно приймалося без будь-якого планування в точному сенсі цього слова, але й не через випадковий збіг обставин. Події, які відбулися в Криму, лягають у розуміння того, як російська влада мислить собі геополітич-

не облаштування світу. Вона вважає, що світ, побоюючись ядерної війни, проковтне будь-які її вчинки й дії. Але це не так. У США та Західній Європі достатньо важелів змусити Путіна жити за правилами цивілізованого світу, й він не зможе ними нехтувати, навіть тримаючи в руці «ядерну валізу».

– Наскільки, втручаючись у ситуацію в Україні, Росія порушує свої міжнародні зобов'язання?

– Вторгнення й окупація Криму – це насамперед виклик цивілізації. Бо Росія брутально порушила міжнародне право, адже Україна – це не якийсь «фантом Європи», а суверенна держава, повноцінний член ООН. У цієї держави є міжнародні загальноприйняті кор-

В.Путін спостерігає за навчаннями Західного військового округу, віська якого нині зосереджуються на українсько-російському кордоні

ОКУПАЦІЯ КРИМУ – ЦЕ ВИКЛИК ЦИВІЛІЗАЦІЇ

До російської інтервенції проти України західні лідери були переконані, що Путін грає на міжнародній арені за такими ж правилами, як і вони

дони, які було визнано за підсумками розпаду Радянського Союзу. Вони закріплені в міжнародному праві, зокрема через різноманітні договори та угоди, укладені між Україною та Росією.

Сьогодні багато говорять про Будапештський меморандум 1994 року, яким три ядерні держави – США, Велика Британія та Росія – гарантували суверенітет й територіальну цілісність України в обмін на її односторонню відмову від ядерної зброї. Але до нього можна додати й численні угоди, що регулюють діяльність СНД. Можна згадати про Договір про дружбу та співпрацю між Росією та Україною 1997 року. Він юридично закріплює визнання Росією пострадянських кордонів, і нинішні політичні слогани та відверта брехня Кремля нічого не змінюють.

– Іноді стверджують: оскільки Будапештський ме-

морандум не було ратифіковано парламентами країн, що його підписали, то й написані в ньому гарантії територіальної цілісності України не є чинними.

– Як казали древні римляни, *pacta sunt servanda* (договорів потрібно дотримуватись). Якщо ми хочемо пограти в софістику, то можна забавляти себе доказами для захисту одних аргументів, потім контраргументів, використовуючи юридичні пастки й паралогізми. У нас, у Франції, є прислів'я – завжди можна знайти добре виправдання для кепських інстинктів. Але треба розуміти, що сьогодні російське словоблуддя нікого не вводить в оману, принаймні на міжнародній арені. Це лишень самонавіювання, не більше того.

Можна нагадати також і те, що жодна країна-сусідка Росії не підтримала Москву, яка в односторонньому порядку визнала Абхазію та Південну Осетію.

Жодна країна СНД, Організації договору про колективну безпеку або Шанхайської організації співпраці. Цього не зробили навіть Білорусь та Казахстан, члени Митного Союзу, який просуває Путін. Якщо нині російська влада розраховує розіграти грузинський сценарій в Криму або в інших українських територіях, то їх не підтримає навіть лідер Північної Кореї Кім Чен Ин.

– Обгрунтовуючи інтервенцію, російські офіційні особи посиляються на те, що домовленості між Януковичем та українською опозицією, згідно з якими повинна була повернутися конституційна реформа 2004 року і які гарантували б Україні політичну стабільність, а російськомовному населенню захист його інтересів, було зірвано. При цьому представник російського президента Володимир Лукін відмовився підписувати ці домовленості.

– Це очевидне лицемірство. Російська сторона не стала підписувати цей документ, а як тільки події почали розвиватися стрімко, чомусь раптом звернулася до нього. Це свідчить про абсолютне нехтування Кремлем правди. Ця невміла тактика ганьбить тих, хто нею послуговується. Факти є факти. Спочатку треба було визнати ці домовленості, а вже потім розраховувати на те, що можна буде дати їм власну інтерпретацію.

Українські справи застали російську сторону зненацька. Путін розраховував вирішити долю України руками Януковича. Але, плюючи на свої народи, правителі припускаються великих помилок, і використовання зброї Януковичем – це якраз незграбна спроба виправити ці помилки. Провал Януковича – це поразка Путіна в Україні. Саме через це він вдався до таких екстраординарних дій й саме тому брязкає нині на всю планету своєю зброєю.

Українські події в їхній динаміці залишили Путіна, а тим більше Януковича, далеко позаду. Європейські країни та США розраховували стабілізувати ситуацію в Україні й визначити політичні рамки організованого переходу влади до опозиції. На те ж саме розраховували й лідери опозиції, які вели переговори з Віктором Януковичем. Але громадянське повстання вилилося в революцію, пролилася кров, і Віктор Янукович більше не міг претендувати на те, щоб керувати політичним процесом. Він ганебно втік з країни, залишивши і президентський палац, і свої султанські хорони в Межигір'ї. І цю політичну порожнечу миттєво було заповнено.

– Чи має нова українська влада бодай якісь ресурси, щоб протистояти російському тиску? Чи може вона в односторонньому порядку оголосити війну Росії чи розраховуватиме виключно на дипломатичну допомогу Заходу?

– Якщо базуватися на фактах, то ця російська військова інтервенція запустила логіку війни. В разі відкритого військового протистояння в Україні є право на легітимну самооборону у відповідності зі статтею 51 Статуту ООН. Ясна річ, що у військовому відношенні Росія набагато сильніша, ніж Україна. Але, якщо почнуться широкомасштабні воєнні дії, Захід не зможе стояти осторонь. Цей бікфордів шнур може запалити Третю світову війну. Хоч я вважаю, що Путін та його оточення злякаються дипломатичної та економічної ізоляції й капітулюють, сівши за стіл переговорів.

генцію між Росією та Заходом розбиті нинішньою путінською інтервенцією на друзки.

– Чи не стане Крим черговим замороженим конфліктом, як раніше до нього стали Косово, Придністров'я, Абхазія та Південна Осетія?

– На пострадянському просторі сепаратистські рухи підтримувалися російською владою. Війни й конфлікти, які передували проголошенню незалежності й мали місцеве коріння, пояснювалися етнічною ворожнечею, і російська влада активно маніпулювала цим. Сенсація була у тому, щоб отримати важіль тиску на інші країни пострадянського простору, домогтися, щоб таких точок було якомога більше, аби потім, коли Росія почне повертатися до своєї могутності, відновити свою сферу впливу. В будь-який момент ці заморожені конфлікти можуть свідомо й зумисне бути розігрітими.

в свою чергу, налякати їх примарою Третьої світової війни. В такий спосіб він хоче посилити роль і значення Росії на міжнародній арені й змінити ставлення західних лідерів персонально до нього як до новітнього Сталіна, з яким усі мусять рахуватися.

– Яку роль відводить Путін Криму – сателіта Росії, альтернативного Україні, де президентом може бути посажений ним же Віктор Янукович, чи автономною республікою в складі Росії, яка стане плацдармом для захоплення Сходу та Півдня України?

– Думаю, що Віктор Янукович вже не братиме участі в цьому облаштуванні, – це надто слабка й карикатурна особа, щоб Путін робив на нього ставку. Путін працює «по-крупному». Його війська захопили Крим і це не просто якісь мілітаристські жестикуляції, щоб налякати українське керівництво чи поліпшити свої по-

Якщо ж він відмовиться від цієї ідеї і поверне російські війська в свої казарми, він розпишеться у власній поразці. І в нього вже не буде другого такого шансу. Тому до нинішньої окупації Криму міжнародна спільнота повинна поставитися з усією серйозністю – ми маємо справу з одержимим імперіалістом, який для досягнення своїх цілей не зупиниться ні перед чим.

– Дедалі частіше Україну-2014 порівнюють з Чехословаччиною-1968. Але тоді реакція Заходу була дуже скромною – ніхто не намагався особливо тиснути на СРСР і відповідь на придушення «працької весни» була не більш, ніж символічною.

– По-перше, ми жили тоді в Європі, розділеній на дві частини «залізною завісою», і радянський блок існував майже герметично. Сьогодні все не так. Події 1989-1991 років, глобалізація й розвиток нових технологій змінили цей світ до невпізнанності. Якщо кремлівські «рішальники» не беруть цього до уваги, вони роблять серйозну помилку. Час змінився. Я сподіваюся, що російський середній клас і молодь цієї країни чекають від Кремля чогось іншого, а не спроб відновити державну автаркію в ментальному, інтелектуальному й моральному плані. І не треба зосереджуватися на короткотерміновому ефекті – не варто випускати з поля зору речі символічного порядку, інколи вони мають більше сили, ніж якісь емпіричні реалії. Придушення повстання в Будапешті в 1956 році, вторгнення до Чехословаччини в 1968-му мали важливі й довготривалі наслідки. На Заході й насамперед у Франції ці події дуже сильно вплинули на «ліву» інтелігенцію, вони відкрили їй очі на феномен радянського тоталітаризму. Названий Раймоном Ароном «опіумом для інтелектуалів», марксизм-ленінізм перестав захоплювати багатьох мислителів, які залишили лави

в Москві. Тамтешні інтелектуали не захочуть жити в диктаторській державі. Адже, повторюю, надворі XXI сторіччя.

– Чи означають українські події кінець архітектури європейської безпеки періоду після «холодної війни»?

– Це не просте повернення до ситуації «холодної війни». Хоча все це сильно її нагадує. Деякі, і це очевидно, хотіли б знову вибудовувати свою політичну ідентичність, свій власний «владний проект» на ідеї протистояння Сходу й Заходу. З точки зору європейця, стійкість сприйняття й сила дискурсу такого типу в Росії вражають. Таке враження, що для російського керівництва «холодна війна» була чимось на зразок Belle Epoque. Вони хочуть повернутися в неї, неначе таке повернення до протистояння Сходу й Заходу автоматично висуне Росію в провідні світові гравці.

На Заході такими думками не керуються. Там хотіли б присвятити себе розв'язанню внутрішніх проблем і пошуку відповідей на виклики майбутнього – зростання могутніх країн азійсько-тихоокеанського регіону, загальнопланетарні проблеми на кшталт демографічної, кліматичної чи розповсюдження ядерної зброї. Звідси це «перезавантаження»: примирлива дипломатія після Грузії базувалася на вірі, що Путін у своїх взаєминах із Заходом шукає лишень покращення умов торгівлі. Ця жадлива помилка пояснює первісний подив Заходу вторгненням російських військ до Криму.

Якщо ми скотимося в нову «холодну війну», то це стане наслідком російського геополітичного ревізйонізму, підґрунтям якого є небезпечний реваншизм. Навіть якщо Путін не анексує Крим, то кілька десятиріч пануватиме «холодний мир» між Росією та Заходом.

Нині змінився контекст – як загальноєвропейський, так і глобальний. Лінії поділу проходять на кілька сотень кілометрів далі на Схід, а більшість європейських країн – вже члени євроатлантичних організацій. В Росії немає не тільки такої потуги, як в СРСР, але в неї відсутня й «велика ідея» – така, яка була б достатньо могутньою, аби мобілізувати й залучити мільйони людей. Марксизм-ленінізм був однією з форм мілленаризму (очікування тисячолітнього царства Божого), який просто не називав себе своїм іменем. Він мав владу над умами тих, хто вимагав абсолюту, але відкидав небеса. Саме тому за ним пішли мільйони. Євразійство ж Путіна – це ідеологічна підробка, жалюгідна фальшивка, якою не можна обдурити навіть московського бомжа. Тому всі ці путінські починання приречені на поразку. Одинока ізольована позбавлена на тільки реальних союзників, а й друзів, Росія може закінчити тим, що стане «ближнім зарубіжжям» Китаю.

**Бесіду провів
Олександр Артем'єв**

Політичний і життєвий шлях В.Путіна може закінчитися так само, як і в лівійського диктатора Муамара Каддафі

Нині декларації західних лідерів дедалі жорсткіші, до цього вони проектували свій спосіб думок на Путіна – вони були переконані, що Росія не наважиться в XXI сторіччі вторгтися до суверенної держави, тому що це скомпроментує її на десятиріччя. Але з'ясувалося, що російський президент думає зовсім інакше – він і в XXI столітті, немов Чингізхан, може захоплювати чужі території й зухвало стверджувати при цьому, що не порушує жодних законів.

Тільки тепер на Заході починають нарешті розуміти, що Путін не веде таку саму гру, як вони. Обама, Меркель, Олланд та інші лідери західного світу зрозуміли, що геополітичний ревізйонізм Кремля так само небезпечний для безпеки у світі, як і в часи Йосипа Сталіна. Тепер вони розуміють, що не можуть довіряти словам Путіна. Все це матиме дуже серйозні наслідки. Розмови про глобальний світ, будівництво «загального дому», природню конвер-

«Велика вісімка» (насправді «велика десятка», бо в саммітах брали участь також два лідера ЄС) після російської агресії проти України знову на багато років стане «великою сімкою»

Крим може стати новим таким замороженим конфліктом. Але мені здається, що Володимир Путін сподівається, що його маневр буде стрімким. Недаремно ж він зосереджує військові сили вздовж усього українсько-російського кордону. Гадаю, що наляканий можливим санкціями США та Євросоюзу він хоче,

зиції на майбутніх переговорах. Ідея Путіна в тому, щоб залишитися тут назавжди, анексувати Крим і спровокувати спочатку хаос у південних і східних областях України, а потім їх приєднання до Росії. 62-річний Путін вирішив, нарешті, реалізувати свій план реставрувати СРСР. Без України зробити це неможливо.

компартії Франції. Інакше кажучи, 1956 і 1968-й роки були поворотними моментами в плані метополітичного. Боротьба ідей і цінностей була програма комуністами й почався закат СРСР. Те саме може відбутися й тепер. Причому, закат Путіна, думаю, вже почався. Ідеї київського Майдану неодмінно проростуть і

ОКУПОВАНА УКРАЇНА

Російські окупанти продовжують готуватися до зухвалого аншлюсу Криму. Вони заблокували майже усі військові частини України на півострові й умовляють українських військовиків (декого обіцянками високих заробітних плат, а декого – погрозами) переходити на їхній бік. Аби світ не знав правди про події в Криму, вони нападають на журналістів, б'ючи їх і відбираючи фото- й відеотехніку.

народного вжитку. Абсолютно чисті комерційні угоди».

Але є й інша версія щодо раннього бізнесу Аксьонова, яка гласить не про комерцію, а про бандитський рекет. У подробицях цю версію озвучив нардеп-кримчанин Андрій Сенченко, заявивши, що ще в училищі Аксьонов «трудився» у злочинному угрупованні «Греки». А пізніше, коли «Греків» розчавило потужніше бандформування «Сейлем» (на кривавому рахунку якого – кілька десят убивств), переметнувся під його дах.

«Аксьонов — бригадир бандитів. Прізвище — Гоблін. Курирував платні туалети на курортах Південного берега Криму. Обвинувачувався у трьох убивствах. Натуральний бандит, туалетний Гоблін, — розповів в інтерв'ю Радіо «Свобода» кримський історик, офіцер запасу ВМС України Вадим Махно. — Це було однією з причин того, що офіцери Збройних

Окупанти на кордоні з Україною

ГОБЛІН ТА ОРДИНЦІ ХХІ СТОЛІТТЯ

Окупанти в Криму

Те, що на території Криму діють російські війська, вже не заперечує навіть російський президент В.Путін, який їх туди й послав. Під час зустрічі з колишнім лідером Меджлису кримськотатарського народу Мустафою Джемільовим він визнав, що саме російські війська готують нині анексію півострова.

Для того, аби зрозуміти, що чекає Крим після приєднання до Росії, варто лишень звернути увагу на особу поставленого Кремлем на посаду прем'єр-міністра Кримської автономії Сергія Аксьонова. Кримська біографія цього уродженця молдовських Бельць починається наприкінці 80-х. Закінчивши школу, подався до Сімферополя – вступати у вище політичне військово-будівельне училище. Диплом Аксьонов отримав, але на цьому його військова кар'єра й закінчилася. Надворі був початок буремних 90-х, і спокуса «колотити бало» (точніше – виколочувати з тих, хто вже ним крутив) була заманливою за офіцерські погони. Випускник політехніки зайнявся раптом бізнесом. Принаймні, так називає свою діяльність сам Аксьонов. Починав, мовляв, страховим агентом, потім – заступником директора кооперативу. «Був приватним підприємцем, — переповідає Аксьонов свою бізнес-історію 90-х. — Займалися продуктами харчування, консервацією, відправляли за кордон товари

сил України не підпорядкувалися так званій новій кримській владі. Підкоритися бандиту – як потім у дзеркало дивитися?»

Отакий це прем'єр. Раніше Путін посадив такого самого у Чечні. Й нині кадірівська Чечня нагадує бандитський анклав на Кавказі, де основний закон – це слово головного бандита Кадірова, якого поставила, фінансує й дозволяє творити все, чого той забажає, включно з убивствами й катуванням політичних конкурентів, Москва.

Втім, сьогодні Україні загрожує не тільки анексія Криму, а й повномасштабне вторгнення російських військ на її територію. На кордоні з Україною нині стоїть угруповання збройних сил РФ, включаючи понад 80 тисяч особового складу, 270 танків, 180 бойових броньованих машин, 380 артсистем, 18 реактивних систем залпового вогню, 140 бойових літаків, 90 ударних гелікоптерів, 19 бойових кораблів та катерів. «З них з північного, поліського напрямку – до двох угруповань загальною чисельністю до 8 тисяч особового складу, 170 танків, 520 бойових броньованих машин, 120 артсистем, 40 літаків і 20 гелікоптерів. Це угруповання перебуває у безпосередній близькості до українського кордону й фактично за кілька годин просування до столиці України Києва», — заявив на брифінгу 12 березня се-

кретар Ра ди національної безпеки й оборони України Андрій Парубій. А напередодні з трибуни Верховної Ради міністр оборони України адмірал Ігор Тенюх заявив, що на південно-східних кордонах України перебуває 220 тисяч (!) російських військовиків. Це вдвічі більше, ніж чисельність усієї української армії. А якщо говорити про її бойову чисельність, то вона не перевищує 70 тисяч «штиків».

Парубій запевнив, що Збройні сили України приведено у повну бойову готовність, вони проводять планові навчання. «Частину з них передислоковано у місія проведення навчань, туди, де вони найбільш швидко й оперативно можуть відповісти на ті виклики, які стоять перед Україною», — сказав секретар РНБО.

За нинішніх реалій міряться з Росією чисельністю військових сил та військової техніки немає сенсу. Якщо Путін прийме політичне рішення напасти на Україну, то адекватно протидіяти його сучасній, добре озброєній і вишколеній армії українське військо не зможе. Ні для кого не секрет (а для Путіна це давно не таємниця), що усі чотири роки президентства Януковича українська армія свідомо нищилася і розкрадалась. Особливо це стосується військово-повітряних сил. Якщо на землі наші

збройні сили ще можуть дати відсіч окупанту, то небо «закрити» буде дуже складно... Єдина перевага України – моральна. Оскільки Росія – окупант, а ми будемо боротися за свою землю і на своїй землі. Як сказав адмірал Тенюх, «на війні перемагають мобілізація, ресурс, стратегія, тактика і бойовий дух. На сьогодні у Збройних силах України є тільки два останні складники – тактика і бойовий дух».

Експерти припускають, що Путін готовий напасти на Україну вже найближчими днями, можливо, одразу після так званого референдуму в Криму, тобто в понеділок, 17 березня. «Відтяпати» лише сам Крим йому нецікаво. Зрештою, Крим пов'язаний пуповиною з великою Україною, без неї він просто не зможе функціонувати. Навіть з цієї, практичної, точки зору Путін зацікавлений контролювати якщо не всю Україну, то щонайменше східні її області, де, до речі, сконцентрована майже уся важка промисловість України. Але геополітичні апетити господаря Кремля значно масштабніші. Путін тримає Януковича не через милосердя чи, як він казав, з гуманітарних міркувань. Янукович йому потрібен як ширма для анексії усієї України. Інакше він би його не пригрівав і не випускав на так звані брифінги. До речі, це ще велике питання, як Янукович потрапив до Росії – добровільно чи його... викрали? Виглядає на те, що нині можуть початися дуже складні переговори між Росією, з одного боку, та США, Європою й Україною – з другого. Вочевидь, Путін відверто шантажує своїх візаві, демонструючи на кордоні з Україною свої м'язи. Можемо припустити, що його умова – повернення Януковича в Україну, дострокові президентські вибори в грудні, у яких Янукович мав би право брати участь, федералізація України, російська мова – друга державна, а головне – це відмова України від підписання асоціації з ЄС. Інакше – війна. А концентрація великої кількості солдатів та військової техніки на кордоні з Україною та погрози, що російські війська за кілька годин можуть бути на Хрещатику, — це лише додаткові аргументи перед майбутніми переговорами. Блефує Путін чи ні, сказати важко. Зрештою, Ангела Меркель сама визнала, що президент Росії не дружить з реальністю.

Тим часом, напруження в Криму наростає. Надійшло повідомлення про захоплення російською армією кількох військових частин Збройних сил України, про викрадення одного з українських командирів. Іде нарощування військової присутності Росії на півострові – як живої сили, так і техніки. Застосування сили в разі відмови перейти на бік Росії погрожують нашим зенітникам, морським піхотинцям, авіаторам. У полон взято активістів Автомайдану і кількох журналістів, які прибули висвітлювати кримські події. У заручниках опинився навіть персонал військового шпиталю – через блокування з боку «зелених чоловічків» (так в Україні називають російських військових без розпізнавальних знаків) медичної допомоги позбавлені важко хворі пацієнти. У Криму вимкнено всі вітчизняні телеканали, відтак кримчани змушені споживати дезінформацію російських ЗМІ. У Севастополі все діловодство перевели на російську. З уст керівництва автономії лунають заклики перейти на московський час, на російський рубль, забрати українські державні підприємства. Дійшло до того, що віце-прем'єр Російської Федерації Дмитро Рогозін заявив про можливість застосування проти України... ядерної зброї. На його думку, вона є «головним чинником стримування провокацій та агресії по відношенню до Російської Федерації».

У цій ситуації вся надія України на Америку та Євросоюз. Добрі новини надійшли не тільки з Вашингтона, де А.Яценюк 12 березня зустрічався з Б.Обамою, а й з Берліну. Вже 20-21 березня Україна може отримати підписання політичної частини угоди про асоціацію з ЄС, а Росія – жорсткі санкції. Про це на спільній пресконференції з польським прем'єром Дональдом Туском заявила канцлер Німеччини Ангела Меркель. Політики запевнили, що ЄС дасть чіткий сигнал світу, що він визнає теперішню українську владу. Меркель заявила, що країни ЄС розглянуть новий пакет санкцій проти Росії, якщо Москва не відмовиться від зазіхань на українську територію і не погодиться на створення міжнародної групи для переговорів.

Може, й справді усі разом люди доброї волі зуміють поставити на місце всіх цих гоблінів й ординців, які думають, що надворі не ХХІ століття, а похмура доба Орди чи ще похмуриша – Івана Грозного.

Фото Reuters

В УКРАЇНІ

ГЕНПРОКУРАТУРА
ОСКАРЖИЛА КРИМСЬКУ
ДЕКЛАРАЦІЮ ПРО
«НЕЗАЛЕЖНІСТЬ»

Генеральна прокуратура України оскаржила як протиправні в Окружному адміністративному суді Києва ухвалені 11 березня рішення Верховної ради Криму та Севастопольської міської ради про «декларацію про незалежність Автономної республіки Крим і міста Севастополя». Генпрокуратура вимагає від суду скасувати ці рішення, а на час розгляду зупинити їхню чинність. Крім того, Генпрокуратура так само оскаржила низку незаконних рішень Севастопольської міськради, які стосуються проведення в місті кримського референдуму.

Ухвалені Верховною радою Криму та Севастопольською міською радою рішення протиправні й зазіхають на засади конституційного ладу, територіальної цілісності та устрою України, ставлять під загрозу громадський порядок і безпеку, життя та здоров'я людей, створюють небезпеку заподіяння шкоди суспільним і державним інтересам, що потребує втручання органів прокуратури, наголошується в повідомленні генпрокуратури.

Як відомо, 11 березня Верховна рада Криму проголосила «незалежність» півострова від України й назвала себе окремою державою з тим, щоб після референдуму 16 березня відразу втратити цю «незалежність» і вступити до Росії.

МЗС ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ
ВИЗНАННЯ РОСІЄЮ
«НЕЗАЛЕЖНОСТІ» КРИМУ

Міністерство закордонних справ України висловило рішучий протест з приводу заяви МЗС Росії про визнання законною так званої «декларації про незалежність Автономної республіки Крим та міста Севастополя».

Київ категорично засуджує пряме втручання Росії у внутрішні справи України. Дії російської сторони прямо суперечать фундаментальним принципам міжнародного права та загальновизнаним принципам співжиття держав, наголошено в заяві.

Рішення, схвалене Верховною радою Криму, антиконституційне, незаконне та юридично нечинне. Цей так званий «документ» порушує національне законодавство України та положення міжнародних документів, які визнала Росія, підкреслюється в заяві.

Крім того, в МЗС звернули увагу на подвійні стандарти з боку Росії. Російська сторона посиляється на консультативний висновок Міжнародного суду щодо одностороннього проголошення декларації про незалежність Косова. При цьому в письмовій заяві, яку Росія офіційно подала тоді до Міжнародного суду у справі Косова, зазначається, що «право на самовизначення не може тлумачитися як таке, що санкціонує або заохочує будь-які дії, які вели б до розчленування або до часткового чи повного порушення територіальної цілісності або політичної єдності суверенних та незалежних держав».

КИЇВ ЗВИНУВАТИВ МЗС
РОСІЇ В ЗУХВАЛІЙ БРЕХНІ

Міністерство закордонних справ Росії, замість виконання своїх прямих зовнішньополітичних функцій та контролю за дотриманням Росією своїх міжнародних зобов'язань, взяло на себе місію планомірної дезінформації, сіяння безпідставних страхів серед своїх же громадян, формування жакливної картини подій в Україні, що не мають нічого спільного з дійсністю, заявило 12 березня МЗС України.

Воно наводить цілу низку конкретних прикладів таких утисків, зокрема, проти журналістів, українських військових, міжнародних спостерігачів, а також наголошує на фактах насильницького викрадення людей, що стали «апогеем зневаги до всіх базових норм українського та міжнародного законодавства».

Натомість МЗС Росії оприлюднило 11 березня заяву, якою російська сторона знову вводить в оману, розповідаючи про «беспредел» у східних областях України.

«На підставі отриманих від правоохоронних органів України даних офіційно заявляємо, що 8 березня в Харкові не було випадків застосування вогнепальної зброї та вогнепальних поранень. Не підтверджується також наведений російським МЗС факт затримання Дніпропетровською міліцією сімох російських журналістів», – наголошується в українській заяві.

КРИМСЬКІ ТАТАРИ
БОЙКОТУВАТИМУТЬ
РЕФЕРЕНДУМ

Кримські татари відкрито бойкотуватимуть референдум в АРК, незважаючи на те, що його результат вже давно вирішений у Кремлі. Про це 12 березня заявив голова

Меджлису кримськотатарського народу Рефат Чубаров.

«Сьогодні всі раптом полюбили кримських татар. Кримськотатарський фактор стане наріжним каменем. Нам треба і далі діяти по совісті. Це наша земля. У нас ніхто не питає, коли розробляли якісь плани. Референдуму бути не може. Ми відкрито бойкотуватимемо його, хоча знаємо, що результат давно вже відомий», – сказав він.

Як відомо, Верховна Рада Криму прийняла «декларацію про незалежність». За її затвердження нібито проголосувало 78 депутатів Верховної Ради АРК. Зокрема, Рада Криму посиляється на рішення міжнародного суду ООН щодо Косова від 22 липня 2010 року, який визнав, що одностороннє проголошення незалежності частиною держави не порушує які-небудь норми міжнародного права (Москва це рішення, до речі, рішуче засудила). При цьому маріонеткова Верховна Рада Криму забуває уточнити, що сили, які виступають за відокремлення Криму від України, це не автохтонне населення Криму, а переселенці з Росії, серед яких домінують колишні офіцери радянської армії та флоту та їхні нащадки. Корінне ж населення Криму, яким є кримські татари, виступає рішуче проти приєднання півострова до Росії.

В.ЯНУКОВИЧ ЗАЧИТАВ
У РОСТОВІ «ШПАРГАЛКУ»
ВІД ПУТІНА

11 березня в Ростові-на-Дону (Росія) повалений український президент Віктор Янукович провів короткий (менше 10 хвилин) брифінг без запитань від преси. При цьому він не оприлюднював своє бачення ситуації в Україні, а зачитав заздалегідь підготовлену «шпаргалку» від Путіна з набором відомих кремлівських штампів. Традиційно для себе експрезидент потішив публіку кумедними обмовками, найяскравішою з яких стали слова про себе самого (в третій особі): «незаконно обраний президент... е-е-е... законно обраний президент... був скинутий». Втім, в усьому іншому смішного було мало.

Навіть порівняно з попереднім виступом промовця 28 лютого, його відірвав від реальності, без перебільшення, вражав.

Розпочавши виступ із повідомлення про те, що він, у супереччуткам, «живий», Янукович повідомив, що в Україні «за ширмою нібито якогось правомочного уряду... діє банда ультра націоналістів та неофашистів», котрі «мітять уже і на президентський пост».

«Вони силою захоплюють органи місцевого самоврядування, звільняють керівників міліції та Служби безпеки. Не лише в Києві, але й на місцях, – з надриком розповідав Янукович російською мовою з потужним українським «г». – Міста патрулюються людьми в масках, з пов'язками на руках. Шириться свавілля («беспредел» – ред.) стосовно громадян України».

Якби не уточнення про Київ, можна було б подумати, що експрезидент надумав прорвати інформаційну блокаду й розповісти росіянам правду про події в Криму.

До речі, ще на прес-конференції 28 лютого Янукович не опускався до такої відвертості маячні, як звинувачення повстанців у тому, нібито вони самі розстрілювали себе зі снайперських гвинтівків. Можливо, далися взнаки майже два тижні перелігу російського телебачення.

В.КЛИЧКО ЗАКЛИКАВ
НЕ ЗВОЛІКАТИ
З ПРЕЗИДЕНТСЬКИМИ
ВИБОРАМИ

Лідер партії УДАР Віталій Кличко заявив 11 березня, що вибори президента України повинні відбутися 25 травня, інакше країні загрожує дестабілізація й поглиблення економічної та політичної кризи.

«Чим скоріше сформується нова влада в Україні, чим скоріше ми зможемо нормалізувати ситуацію, тим швидше вийдемо з економічної та політичної кризи. Зволікання з виборами, на яких президента обере народ, призведе до складних процесів», – наголосив Кличко, коментуючи зареєстровану у Верховній Раді депутатом-регіоналом Є.Мураєвим постанову про перенесення виборів на 7 грудня.

Як сказав лідер УДАРу, у зволіканні з проведенням виборів зацікавлені багато політиків, зокрема, із числа народних депутатів. «Замість того, щоб стабілізувати ситуацію, втілювати реформи та підвищувати соціальні стандарти, вони розколюють країну за принципом мови, віровизнання, національності. Такі дії не можна назвати розумними, зваженими й державницькими», – сказав Віталій Кличко.

ДОПУ Й ГЕПУ
СУДИТИМУТЬ

Шевченківський райсуд Києва обрав міру запобіжного заходу для экс-голови Харківської облдержадміністрації Михайла Доб-

кіна (відомого в народі як Допа) у вигляді домашнього арешту.

М.Добкін заявив, що згідно з рішенням суду, він має перебувати у своєму помешканні в Києві, причому на вулицю не має права виходити з 2-ї години дня до 9-ї години ранку (якщо його не викликав до себе слідчий). Також екс-губернатор повідомив, що не відчував до себе упередженого або грубого ставлення слідчого. Також Добкін зазначив, що й надалі планує балотуватися на посаду президента.

М.Добкіна було затримано в понеділок, 10 березня, біля ГПУ з обвинуваченнями «зазіхання на територіальну цілісність України (ч. 2 ст. 110 УК)».

До генпрокуратури, але з підозрою у скоєнні інших злочинів (зокрема, замовленні вбивств та масштабній корупції) викликано ще одного карикатурного персонажа епохи Януковича – мера Харкова Геннадія Кернеса (в народі – Гепа).

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО
РОЗПОЧАЛА КУРС
ЛІКУВАННЯ В БЕРЛІНІ

За кілька тижнів лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко може повністю завершити курс лікування, заявив колишній міністр охорони здоров'я України, нейрохірург Микола Поліщук. За його словами, німецькі лікарі з берлінської клініки «Шаріте» 8 березня обстежили Юлію Тимошенко й провели першу «хірургічну маніпуляцію міжхребцевої грижі», щоб зменшити больовий синдром і зняти запальний процес у пацієнтки. На думку екс-міністра, що хірургічну маніпуляцію провели успішно, і Юлія Тимошенко почувається зараз краще. За словами Миколи Поліщука, про хірургічну операцію поки що не йдеться.

«Це вже хронічний запальний процес і очікувати якогось такого швидкого результату від цього важко, але все ж таки як тільки буде позитивний результат, то цю хірургічну маніпуляцію можна буде провести повторно (як правило, її проводять не більше трьох разів) і після цього буде вирішено, чи є потреба в хірургічному втручанні. Час покаже, як проводити подальше лікування», – сказав лікар.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

В АМЕРИЦІ

КОНГРЕС США ОСУДИВ АГРЕСІЮ РОСІЇ

Обидві палати американського Конгресу ухвалили 12 березня резолюції, що осуджують Росію за військову окупацію кримського регіону України. Це голосування не вимагає будь-яких дій уряду, воно демонструє лише ставлення американських законодавців до цієї проблеми. За резолюцію в Палаті представників проголосували 402 конгресмени, проти були тільки семеро.

Голова комітету Палати представників у закордонних справах Ед Ройс заявив, що ухвалення документу «є дуже важливою заявою на підтримку українського народу» й наголосив, що на дії Росії неодмінно потрібно реагувати. «Дії Росії не можуть залишитися без відповіді. Щоб показати Москві, якою ізольовано робить її агресія, висловлюються всі світові лідери. Сьогодні Палата представників приєдналася до цих голосів», – сказав конгресмен Ройс.

Резолюція Сенату містить заклик до запровадження таких економічних санкцій, які змусять Росію вивести її війська з території України. Сенатори також закликали Міжнародну федерацію футболу (ФІФА) переглянути рішення про проведення в Росії чемпіонату світу з футболу 2018 року.

УКРАЇНА – ГОЛОВНА ТЕМА РОЗМОВИ Б. ОБАМИ ТА КИТАЙСЬКОГО ЛІДЕРА СІ ЦЗІНЬПІНА

Президент США Барак Обама провів 11 березня телефонну розмову з керівником Китайської Народної Республіки Сі Цзіньпіном стосовно ситуації в Україні.

Лідери обох країн висловили єдину думку щодо фун-

даментальної важливості зосередження уваги на спільних інтересах і поглибленні практичної співпраці у вирішенні регіональних та глобальних проблем для розвитку двосторонніх відносин.

У цьому контексті вони підтвердили спільне зацікавлення у послабленні напруженості та пошуках можливостей для мирного вирішення суперечки між Росією та Україною. Керівники США та Китаю підкреслили важливість дотримання принципів суверенітету і територіальної цілісності як в контексті України, так і в ширшому функціонуванні міжнародної системи, наголосивши, що перегляд існуючих кордонів може призвести до глобального збройного конфлікту.

Президент Обама відзначив, що його основною метою є відновлення суверенітету й територіальної цілісності України, а також забезпечення можливості українського народу визначати своє майбутнє без втручання з-за кордону.

США ЕКСПОРТУВАТИМУТЬ В УКРАЇНУ ПРИРОДНИЙ ГАЗ

Сполучені Штати обмірковують справу експорту природного газу в Україну, щоб допомогти їй в енергетичних потребах і зменшити залежність від Росії.

Високопоставлений американський службовець Ернест Моніз заявив 11 березня на енергетичній конференції, що він привітав би розмови з лідерами Конгресу про пом'якшення обмеження на експорт природного газу. Нині ці обмеження стосуються країн, які не є партнерами у вільній торгівлі.

Е. Моніз сказав також, що конфлікт в Україні, де російські війська окупували Крим, очевидно, «дуже серйозний і важливий», що заслуговує на обміркування, чи експорт енергетичних матеріалів повинен відігравати роль у закордонній політиці США.

Протягом десятиліть Сполучені Штати були великим імпортером енергоресурсів. Проте останніми роками, завдяки поступу в галузі видобутку сланцевих нафти й газу, США наближаються до енергетичної незалежності. Згідно з деякими даними, вже цього року вони можуть випередити

Росію у видобутку газу, а наступного – Саудівську Аравію у видобутку нафти.

У НЬЮ-ДЖЕРЗІ 2-РІЧНИЙ ХЛОПЧИК ПРИНІС ДО САДОЧКА ГЕРОЇН

Умісті Патерсон (штат Нью-Джерзі) 2-річний хлопчик приніс до дитячого садочка 48 паперових пакетиків з героїном. Про це повідомила поліція Патерсона.

Наркотики знайшла одна з працівниць садочка в кишеньках куртки дитини. Після цього вона відразу ж викликала поліцію. В садочку вважають, що хлопчик не знав, що лежить в її кишеньках, а інші діти не встигли розірвати пакети й поспробувати героїн.

У цій справі було заарештовано 27-річного Філіпа Янга. Саме він у день надзвичайної пригоди привів свого сина, в куртку якого знайшли героїн, до садочка. Янгу пред'явлено обвинувачення в загрози життю та здоров'ю дітей.

КОЛОРАДО ПІДРАХОВУЄ ПРИБУТКИ ВІД ПРОДАЖУ МАРИХУАНИ

Бюджет штату Колорадо зріс на 2 мільйона доларів за рахунок роздрібного продажу марихуани в січні цього року, коли відкрились спеціалізовані аптеки. Колорадо став першим американським штатом, де дозволили продавати цей наркотик в аптеках.

За законами штату, купити марихуану для особистих цілей можуть громадяни, котрим виповнився 21 рік. Будь-який мешканець Колорадо, який досяг 21-річного віку, безкарно може володіти унцією (28,35 грама) марихуани або шістьма рослинами.

З моменту введення нових правил через роздрібну мережу було продано марихуани на

суму більш як 14 мільйонів доларів, забезпечивши 2 мільйона доларів чистого прибутку до бюджету штату за рахунок податків і зборів. З урахуванням продажу марихуани тим, кому це дозволялося за медичними показаннями й до січня 2014 року, прибуток сягає 3,5 мільйона доларів.

Згідно із законом про легалізацію марихуани, перші 40 мільйонів доларів прибутку від продажу наркотика підуть на будівництво нових шкіл.

НОВА БАНАНОВА ІМПЕРІЯ

Керівництво американської компанії Chiquita та ірландської Fyffes досягли остаточної угоди про об'єднання активів і створення спільної компанії ChiquitaFyffes. Акціонери Chiquita дістануть у ній 50,7% акцій. Оборудку буде закінчено після її схвалення державними контролюючими органами. Самі її учасники планують закінчити об'єднання до кінця цього року.

Внаслідок цього об'єднання з'явиться найбільший у світі постачальник бананів та інших фруктів з річною виручкою 4,4 мільярда доларів. В компанії працюватимуть 32 тисячі працівників, а її філії розмистяться в 70 країнах світу. За оцінками аналітиків, нова мега-компанія контролюватиме 14 відсотків світового фруктового ринку, помітно випереджаючи своїх головних конкурентів – Fresh Del Monte й Dole Food.

У НЬЮ-ЙОРКУ ВИБУХОМ ЗНЕСЛО ДВА БУДИНКИ

Кількість загиблих внаслідок вибуху побутового газу в Нью-Йорку (Східний Гарлем) сягнула шести осіб. Ще 74 особи постраждали, причому двоє з них (жінка й дитина) перебувають у критичному стані. Ще кілька осіб вважаються пропалими без вісті.

Вибух, у результаті якого було зруйновано два п'ятиповерхових багатоквартирних будинки, стався 12 березня о 9:30 ранку. За даними поліції, єдиним сигналом про витік газу був дзвінок місцевої мешканки до енергетичної компанії ConEdison, яка обслуговувала зруйновані будинки.

Вона повідомила про запах газу за кілька хвилин до вибуху.

В департаменті будівництва Нью-Йорку відзначили, що в одному зі зруйнованих будинків в 2008 році було зафіксовано порушення будівельних норм. Відомо, що за це було заплачено штраф, однак чи було усунуто недоліки, не повідомляється.

Нині Національна рада з безпеки на транспорті почала розслідування надзвичайної пригоди. Відомство збирається вивчити, наскільки відповідально компанія ConEdison ставилася до скарг мешканців, і як компанію контролювала місцева влада. Окрім того, розглядається версія про пошкодження газопроводу під час будівельних робіт у районі надзвичайної пригоди.

НАЙБАГАТІША СПІВАЧКА – ТЕЙЛОР СВІФТ

Знаменита американська кантрі-співачка Тейлор Свіфт заробила минулого року 39,7 мільйона доларів, обігнавши всіх конкурентів і посівши перше місце у рейтингу прибутків, який традиційно укладає журнал Billboard. 24-річна співачка очолила список 40 виконавців, котрим 2013 рік приніс найбільше прибутку. Основну частину заробітків Свіфт принесло світове турне на підтримку її четвертого студійного альбому Red. Свіфт вже не вперше стає лідером рейтингу Billboard – найбільш оплачуваним виконавцем її було визнано і в 2012 році.

Друге місце в рейтингу також належить кантрі-виконавцю – Кенні Чесні заробив за минулий рік 32,9 мільйона доларів. На третій позиції Джастин Тімберлейк – 31,5 мільйона доларів.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Два способи заощадити гроші коли, купуєте авто марки GM

**Отримайте
уповноваження
на фірмову знижку
"GM Factory Pricing"**

Скануйте тут, щоб отримати номер
уповноваження на фірмову знижку
"GM Factory Pricing." Вся інформація тут:
LoveMyCreditUnion.org/GM

**Наші відсотки
позичок на авто —
одні з найнижчих
2.95%*_{apr}**

Скануйте тут, щоб внести аплікацію
онлайн на позичку на авто:
Selfreliance.Com

* Позички на авто можуть бути до \$35,000 або 100% вартості авто перед нарахуванням податку, "title" і додаткових коштів, однак ціна не може перевищувати "NADA" retail суму на визначених типах машин. Кредитоспособність апліканта, фінійне відношення продавця впливає на процентну ставку, термін і суму "down payment". Інші умови можуть бути пристосовані. *Коли позичка є на \$1,000 при 2.95% APR (річна процентна ставка), місячна оплата дорівнює \$22.11 на 48 місяців. **Коли позичка є на \$1,000 при 3.75% APR (річна процентна ставка), місячна оплата дорівнює \$22.47 на 48 місяців. Позички на авто можуть бути до 60 місяців при вищій % ставці. Пропозиція обмежена в часі й може бути колинебудь скасована. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний #888.222.8571. Фірма General Motors пропонує членам особливі ціни при закупі різних автомашин марки GM. Це на додаток до існуючих пропозицій у кредитівці. Залежно від типу авто, ви можете оощадити сотки, або й тисячі дол. при закупі авто марки Chevrolet, Buick або GMC тільки тому, що Ви є членом кредитівки.

УКРАЇНСЬКА ДРАМАТИЧНА СТУДІЯ
НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ
ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО В НЬЮ-ЙОРКУ

ДО 200-ЛІТТЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ВИСТАВА «ГАЙДАМАКИ»

ІНСЦЕНІЗАЦІЯ ЛЕСЯ КУРБАСА
РЕЖИСЕР — НАРОДНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ
ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ

Неділя, 16 березня 2014 р.,
о 3-й годині по полудні
У залі Українського Народного Дому
За адресою: 140 Second Avenue, New York
Вступ — \$35.00

Спонсори вистави:
Українська Федеральна
Кредитова Кооператива
«Самопоміч» у Нью-Йорку
Український Народний Дім
Українська крамниця «Арка»

NOVA ГАЗЕТА

**SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**

САМОПОМІЧ (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Спілка

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Business Loans from 4.50% APR*

Car Loans from 0.99% APR*

Second Mortgage Fixed from 3.00% APR*
up to \$150,000 No closing costs

**Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20**

* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours

Monday – Thursday	8:00 am – 6:00 pm
Friday	8:00 am – 7:00 pm
Saturday	8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia

UKRFCU.com

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

No Closing Costs Home Financing!

Available for both new purchase and refinance*

YOU DON'T HAVE TO PAY ANY OF THESE!

Application Fee	\$ 325.00	\$0
Appraisal Fee	\$ 325.00	\$0
Commitment Fee	\$ 495.00	\$0
Title Service Charges	\$1,300.00**	\$0
Government Recording Charges	\$ 205.00	\$0
TOTAL CHARGES	\$2,650.00	\$0

ELIGIBLE MORTGAGES

Conventional Fixed Rate Mortgages
10, 15, 20, 25, and 30-year terms

Adjustable Rate Mortgages
3, 5, and 7-year terms

*The No Closing Cost Mortgage Program is available for eligible new mortgages and external refinances on primary residences and vacation homes (internal refinance and investment property are not eligible).

**Title Service Charge based on a \$100,000 loan. Title service charges vary with the amount of the loan. Per diem interest fee is the responsibility of the member. Offer valid on applications submitted February 1, 2014 through February 28, 2014. Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawal without notice. Minimum mortgage loan amount required is \$100,000.

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

Federally insured by the NCUA

Main Office
1729 Cottman Avenue
Philadelphia, PA 19111
Tel: (215) 725-4430

Somerton Branch
14425 Bustleton Avenue
Philadelphia, PA 19116
Tel: (267) 351-4021

UECC Branch
700 Cedar Road
Jenkintown, PA 19046
Tel: (267) 627-5317

Trenton, NJ Branch
477 Jeremiah Avenue
Trenton, NJ 08610
Tel: (609) 656-0802

24th Street Branch
2307 Brown Street
Philadelphia, PA 19130
Tel: (215) 232-3993

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ВЕСНА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондомініуму або СО-ОР за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки на позички теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

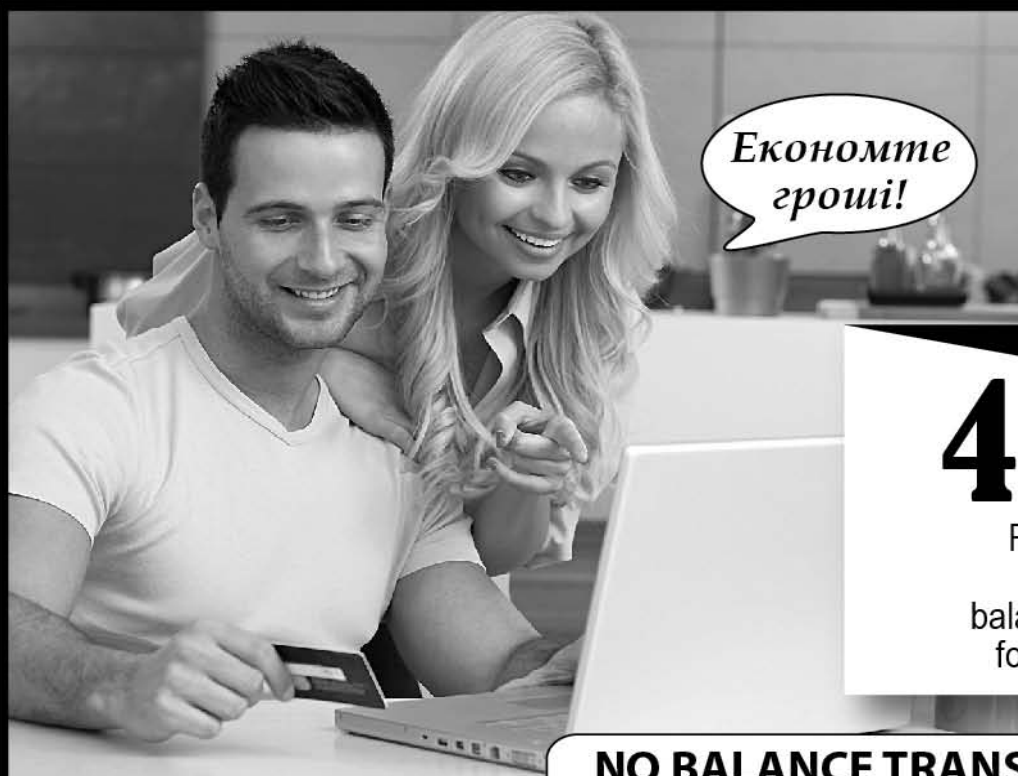
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

**Економте
гроші!**

Переведіть баланс з Ваших кредитних карток з вищими відсотками на кредитну картку Visa® УФКС.

4.90%

Promotional
APR* on
balance transfers
for 12 months

AFTER THAT a
variable purchase APR* of

9.75%
to
12.75%

NO BALANCE TRANSFER FEES

*Annual Percentage Rate.
Effective 11/15/13 to 5/15/14

Terms and conditions:

APR Annual Percentage Rate. Offer applies to balance transfers only. Offer valid 11/15/13 through 5/15/14. 4.90% Promotional APR valid for 12 months from the first qualifying transfer, after that a variable purchase APR of 9.75% - 12.75% based on your credit score, will be applied to any unpaid outstanding balance. This APR will vary with the market based on the Prime rate. The highest variable APR is 18%. Existing UFCU Visa Credit Card balances do not qualify. New UFCU Visa Credit Card accounts subject to credit approval and/or co-signer. In some cases, UFCU may not be able to process a balance transfer request. Membership eligibility required.

APR річна процентна ставка. Пропозиція поширюється тільки на переведення балансу. Пропозиція дійсна з 11/15/2013 по 5/15/2014. Додаткова оплата за переведення балансу в період акції відсутня. 4.90% Promotional APR дійсна протягом 12 місяців, після чого змінна процентна ставка від 9.75% до 12.75% буде застосована до невиплаченого балансу. Право членства вимагається.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

824 EAST RIDGE RD., ROCHESTER, NY 14621 | 585.544.9518 | FAX 585.338.2980

ALBANY NY
518.266.0791

SYRACUSE NY
315.471.4074

BUFFALO NY
716.847.6655

BOSTON MA
781.493.6733

SACRAMENTO CA
916.721.1188

PORTLAND OR
503.774.1444

www.rufcu.org
877.968.7828

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

У ГРОМАДІ

6 березня Товариство українців-католиків «Свята Софія» та осередок НТШ у Філадельфії вшанували пам'ять про двох великих синів України: Тараса Шевченка – з нагоди 200-ліття від дня його народження та Патріарха Йосифа Сліпого – до 30-х роковин відходу його у вічність.

і живим...», «Сон», «Неофіти»... Найдокладніший аналіз творчості Т. Шевченка Патріарх Йосиф подав у двох «Словах» з нагоди відкриття пам'ятників Кобзареві в Буенос-Айресі 5 грудня 1971 року та Римі при Українському католицькому університеті 18 червня 1972 року, на церемоніях яких Блаженніший був особисто присутній. Патріарх провів паралель між життям Кобзаря та історією Руси-України, наголосивши, що віра в Бога була невід'ємною частиною життя та творчості Шевченка. Пієтизм Кобзаря, на думку Патріарха, є закономірний, адже «читав він залюбки «Наслідкування Христа» і жив християнською, католицькою аскезою. Віра у всемогутність Божу піддержувала його, хоч часом серед болю й горя виривався крик одчаю, «немовби Бога вже не знав». Але це минало, і віра в Бога брала гору в житті і творчості».

Пам'ятник Тарасу Шевченку в Римі

ПРОРОКИ У СВОЇЙ ВІТЧИЗНІ

З головною доповіддю «Нема пророка в своїй Вітчизні»: Тарас Шевченко і Патріарх Йосиф Сліпий» виступила доктор філософії Ірина Іванкович. «Чимало паралелей можна провести між цими велетнями духу, вигнаними з власної землі: тут і віра в Бога, і любов до науки, і боротьба за правду, і безмежний патріотизм, і ув'язнення, і заслання поза межі України, і смерть на чужині, і, врешті, повернення на рідну землю по смерті, – підкреслила вона. – В ім'я правди, з любов'ю до України та з безмежною вірою у Всевишнього кожен із них – добровільно та смиренно – приймає хрест терпіння, лже-свідчення та вигнання, щоби вкотре підтвердити біблійну істину – «нема пророка в своїй Вітчизні».

Слова, які Патріарх Йосиф свого часу сказав про Тараса Шевченка: «Любов до Бога, сплетена з любов'ю до України – оце його найвищий життєвий ідеал, життєве завдання і життєве змагання», доповідь застосувала й до Блаженнішого. Подібно як через усі твори Тараса Шевченка «червоною ниткою» проходить мотив любові до України, так і проповіді Патріарха Йосифа на чужині – в той чи інший спосіб – віддзеркалюють його синівське вболівання за долю Батьківщини і його мовчазної церкви-страдниці. Блаженніший вважав Шевченка «генієм українського народу», а «Кобзар» для нього був «філософією у віршах, книгою життєвої мудрості». Патріарх Йосиф достеменно знав творчість Кобзаря: він цитував напам'ять не лише загально знані для українців «Заповіт» та «Думи мої», а й уривки з поем «І мертвим,

Патріарх Йосиф Сліпий

Звертаючись до присутніх на відкритті пам'ятника Кобзареві перед Інститутом Святого Климента Папи в Римі, Патріарх Йосиф зазначив, що «перед ним не повинно бракувати видного образу Шевченка, як генія українського народу, речника його християнських устремлінь, творчості й неустрашимої боротьби за найвищі і найблагородніші права людини та суспільного ладу, опертих на справедливості і Христових засадах моралі. Його заклик: «Учіться, брати мої... Своєї не чужої мудрості...» нехай нагадує кожному

Головний промовець – доктор філософії Ірина Іванкович

Доповідає академік Леонід Рудницький

студентові цей не лише особистий, але й всенародний обов'язок, коли він переступає оці університетські пороги».

Доповідач звернула увагу на оригінальність цього монументу, що його виготовив професор Уго Маццей: Шевченко-трибун постає перед нами зодягнений у римську тогу, тримаючи в лівій руці «Кобзаря»; права рука піднесена вгору як заклик поета до своїх дітей звернути увагу на важливість знання та освіти. Символіка римської тоги вимовна не лише тим, що пам'ятник споруджено у «вічному місті»,

а й тим, що Рим є місцем дії християнської поеми «Неофіти», написаної Шевченком у 1857 році. Тому в своєму слові Патріарх зосередив увагу на аналізі твору, в якому поет «оспівав мучеництво перших християн в Римі і то з ніжною любов'ю та співчуттям Патріархові особливо імпонувало християнське начало творчості Шевченка, а його поетичну творчість Блаженніший використовував у численних проповідях, посланнях та пастирських листах як дороговказ для українців в Україні та на поселеннях».

Ірина Іванкович представила присутнім унікальні рукописи Патріарха – уривок з поеми «Неофіти», оригінал якого зберігається в Центрі студій спадщини Блаженнішого, та вибрані сторінки із «Спогадів», копію яких Кардинал Йосиф Сліпий передав на зберігання Леонідові Рудницькому, голові Товариства «Свята Софія» у США.

Того ж вечора, академік Леонід Рудницький представив книжку «Серця живе джерело. Антологія поезій, присвячених Блаженнішому Патріарху Йосифу Сліпому», яка побачила світ наприкінці 2013 року в Івано-Франківську з нагоди 50-ліття звільнення з неволі цього великого сповідника віри. Це третє видання, доповнене й виправлене (два попередні – 1995, 2000 рр.), в якому зібрано все найкраще з поетичного доробку 19-ти авторів як з України, так і з діаспори. Серед них – Зоя Когут, Євген Іванків, Леся Храплива-Щур, Роман Завадович, Леонід Полтава, Василь Прийма, Анна Максимович, Богдан Стефанишин та інші. Упорядниками книги є академік Національної академії наук України Леонід Рудницький та директор Інституту філології Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника проф. д-р Степан Хороб. У книжці також вміщено ґрунтовну статтю Ірини Іванкович «Літературні відношення Патріарха Йосифа Сліпого». Видання збагачено репродукціями картин відомого мистця діаспори Юрія Гури. Антологію видано за сприяння Товариства українців-католиків «Свята Софія».

**Прес-служба
Товариства
українців-католиків
«Свята Софія»**

СОБОРИ НАШИХ ДУШ

Неділі 9 березня, дня славного 200-літнього ювілею від дня народження Тараса Шевченка, українська громада Великого Нью-Йорка чекала з особливим піднесенням і особливою надією. Люди ледь не фізично відчували потребу в ці суворі для всіх українців часи, коли чобіт російського окупанта топче нашу землю, припасти до джерела духу, з якого можна вгамувати цю нестерпну тривогу й цей пекучий біль за нашу страждану Україну. Й люди інтуїтивно відчували, що притлумить цю тривогу й біль великих слів велика сила нашого пророка. Бо й після смерті він приходить до нас своїми віршами й лікує наші душі, дає пораду як діяти, вказує шлях, яким мусимо йти.

дамаки», інтригувала дописка «Інсценізація Леся Курбаса».

Уперше виставу «Гайдамаки» за поемою Т.Шевченка режисер-реформатор Лесь Курбас поставив 11 березня 1920 року, на відзнаку 59-х роковин від дня смерті поета, в приміщенні Київського оперного театру, для бійців, які відразу йшли в бій. Це була перша постановка Шевченкової поеми на сцені театру.

Від часу заснування «Молодий театр» Леся Курбаса формували свої погляди під значним впливом Шевченкової творчості. Ще в перші дні студійної роботи тільки-но сформований колектив гуртом відвідував могилу Кобзаря, схиляючи чола перед українським генієм. Створити виставу на матеріалі поезій Тараса Шевченка було заповітною мрією Курбаса ще з 1916 року. Найбільш співзвучною з подіями останніх

ВЕЛИКИХ СЛІВ ВЕЛИКА СИЛА

До 200-ліття Великого Кобзаря Драматична студія Народного артиста України Івана Бернацького поставила за інсценізацією Леся Курбаса в Нью-Йорку виставу «Гайдамаки»

Так було в часи Української Народної Республіки, розстріляного відродження, визвольних змагань під час Другої світової війни, повоєнну пору зачистки всього українського під приводом боротьби з «буржуазним націоналізмом». Так є й тепер, коли знову вирішується доля нашого народу, коли над ним нависли зловісні хмари очманілого від західних доларів і євро новітнього Сталіна – недобитого кадебіста Володимира Путіна.

Українці навіть у, здавалося б, найбезнадійніші часи приходили до Шевченка і знаходили в ньому надію і розраду. Отож, прийшли вони й тепер. Прийшли з надією і тривогою, знаючи, що джерело Шевченкової мудрості відкриватиме їм старий знайомий, неперевершений майстер, який, здається, знає всю глибину Тарасового джерела, Народний артист України Іван Бернацький зі своїми артистами.

І хоч рекламні оголошення повідомляли, що на 200-літній ювілей Тараса Іван Бернацький зі своєю студією ставитиме вже знайомі з попередніх років «Гай-

років, зокрема 1919 року, була тема боротьби українського народу за своє визволення, тобто до вистави просилася поема «Гайдамаки».

Не зразу почав Курбас працювати над її втіленням, більшість вистав «Молодого театру» були лабораторними спробами, кроками до майбутнього монументального сценічного полотна. «Шевченківська вистава», прем'єра якої відбулася 11 березня 1919 року, містила багато ескізних начерків за поетичними творами Кобза-

ря, що були водночас етюдами до майбутніх «Гайдамаків».

Антична трагедія спирається на хор як на виразника дум і поглядів суспільства. Лесь Курбас вирішив використати цей засіб у «Гайдамаках». Він увів в інсценізацію так звані «Десять слів поета», яким надавалися різноманітні функції: в одному місці хор – це душевний біль і мука народу, в іншому – надія, радість його, в третьому – жива стіна, що прикриває глум і знущання, які народ терпить від польської шляхти. Виставу

Лесь Курбас побудував на синтезі світла, музики, пластично-скульптурних композицій та слова, подібного до музичного інструменту: можна сказати, що кожний виконавець ніби мав власну опрацьовану партитуру.

*Гомоніла Україна,
Довго гомоніла,
Довго, довго кров степами
Текла, червоніла,
І день, і ніч гвалт, гармати;
Земля стогне, гнеться;
Сумно, страшно, а згадаєш –
Серце усміхнеться.*

Напруження наростало з кожним актом. Розвиток сюжетної лінії часто переривався ліричними відступами. До таких відступів належали «Десять слів поета». Поетичним метафорам були знайдені чудові театральні відповідники. Зміст і настрій вірша передавалися суто естетичними засобами.

Лесь Курбас не дотримувався педантично якогось одного вузького принципу побудови сцен. Разом з гострим контрастним протиставленням він використовував інші принципи, досягаючи цим широкого розгортання подій, багатства й глибини змісту.

Закінчувалася масовка тим, що повстанці під спів відомої арії Миколи Лисенка «Ой літа орел...» вирушали на рішучий бій зі своїми гнобителями.

– Серце!
– Орле мій сизокрилий!
– Вийми душу...

Коли б цю зустріч ілюструвати так, як її відображено у поемі, то навіть при найкращому виконанні могла б вийти просто любовна сцена.

Курбас же, дуже чутливий до такої небезпеки, передбачив це. Сцена завершувалася музичною пантомімою прощання Оксани з Яремою. Вона була дуже цікаво розроблена у пластичному розумінні й справляла незабутнє враження.

З надзвичайним пієтетом підійшовши до інсценізації Леся Курбаса, Іван Бернацький зі своїми акторами створив на сцені Українського Народного дому в Нью-Йорку справжнє диво. Він увів у гру відразу трьох Ярем і трьох Оксан. Так само безсмертні думи Великого Кобзаря дівчата читали хором, що створювало враження хорového співу. Багатоголосся підсилювало емоційне тло вистави. В залі стояла мертва тиша, і тільки схлипування тонкосльозих жінок переривало її.

й договори, які сам же і підписував. Україна мала ядерну зброю, від якої не можна було відмовлятися, доки нас не приймуть до НАТО на правах повноцінного члена альянсу. Бо меморандум, підписаний Росією, Америкою й Великою Британією, який мав би нам гарантувати безпеку й непорушність кордонів, не вартий навіть паперу, на якому його було надруковано. Москалеві нема віри, він обдурить будь-кого й будь-коли.

Про все це безустану думалося на виставі «Гайдамаки», яку дарував українській громаді Іван Бернацький та його артисти. А ще про майданівців (недаремно на рекламній афіші вистави зображено як гайдамаків, так і сучасних героїв-майданівців), які фактично продовжували ціною своїх життів справу легендарних гайда-

більш ненаситний пре зі своєї Росії, аби поневолити нас, укайданити - «поховали дітей наших і нас розривають».

І знову, вже вкотре, доведеться нам освячувати ножі та йти на ворога, аби захистити могили дідів наших славних, які москаль розриє, аби не дати йому витоптати на тирлиську нашу святую землю, аби вигнати його, знахабнілого від безкарності, з нашого краю. Для цього доведеться, аби окропити нашу волю, можливо, пролити «вражу, злую кров» і покласти не одне українське життя. Але відданість Україні, любов до неї, готовність покласти за її свободу власне життя переважають страх. Так як переважили у гайдамакових ватажків Максима Залізняка та Івана Гонти.

*Не в батька діти»
Не плаче, братія: за нас
І душі праведних, і сила
Архистратига Михаїла.
Не за горами кари час.
Моліться, братія!*

Ще одним стрижнем вистави, на якому тримається її запал і сила, є роль Гонти у виконанні Юрка Михайліва. Цього актора при всьому бажанні, так само як і Володимира Курила, не можна навіть запідозрити в тому, що він не професіонал, а аматор, талант якого відшукав і розвинув Іван Бернацький. Він грає з такою експресією, таким напруженням, що на мить здається, що перед нами й не актор зовсім, а справжній Іван Гонта, який повбивав своїх синів за ідею, бо їх породила мати-католичка. Ця лінія вистави змушує змахнути сльози навіть мужніх чоловіків. Бо хіба можна бути байдужим до цієї трагедії ватажка гайдамаків?! Іван Бернацький вводить в дію замість акторів-дітей, алегоричний їхній образ – спочатку дві білі сутани, а потім червону одну – як символ пролитої крові безневинних душ, які пішли до Бога, загинувши від рук рідного батька.

І потім страждання Гонти після дітовбивства, які Юрко Михайлів передає з такою силою, що витримати напруження, не заплакавши, просто неможливо.

*Поклав обох; із кишені
Китайку виймає;
Поцілував мертвих в очі,
Хрестить, накриває
Червоною китайкою*

Цього разу Іван Бернацький не обмежився режисурою, а й сам зіграв у виставі автора. І глядачі побачили, що щороку до Шевченкового джерела їх підводить не тільки талановитий педагог, режисер-постановник, а й видатний артист. Граючи автора, Іван Бернацький вів за собою весь творчий колектив, передаючи їм не тільки силу свого таланту, а й той внутрішній вогонь, без якого грати в «Гайдамаках» неможливо.

Стало вже ледь не штампом твердження, що Тарас Шевченко завжди актуальний. Але справді його безсмертні слова лунають так, неначе написані вчора.

*Чого, батьки сумуєте?
Невесело, сину.
Дніпро на нас розсердився,
Плаче Україна...*

Плаче вона й нині, бо втратили більше 20 літ у битвах за булаву та пограбування України, з якої як і за Шевченка намагалися здерти останню свитину. Втратили не одну нагоду увійти до сім'ї, вольної нової європейських народів. І от сьогодні починаємо те, що сіяли. Залишилися беззахисними перед зухвалим агресором, який наплював на всі меморандуми

маків. Вони також билися за вільну й щасливу Україну, бо:

*Посіяли гайдамаки
В Україні жито
Та не вони його жали,
Що мусим робити?
Нема правди, не виросла;
Кривда повиває...
Розійшлися гайдамаки,
Куди який знає...*

Тільки вибороли, здавалося б, волю, прогнали ненаситного бовдура, так інший, ще

Максима Залізняка у виставі зіграв (не побоюся цього слова) видатний актор Володимир Курило, монолог у виконанні якого, змусив зал забути про все на світі й перейнятися болем за долю нашої України.

*Нема Богдана – червонить
І Жовті Води, й Рось зелену.
Сумує Корсунь староденний:
Нема журбу з ким поділить.
І Альта плаче: «Тяжко жити!
Я сохну, сохну... Де Тарас?
Нема, не чуть...*

*Голови козачі.
Розкрив, ще раз подивився...
Тяжко-важко плаче:
«Сини мої, сини мої
На ту Україну
Дивіться: ви за неї
Й я за неї гину...*

Професійно, з курбасівським запалом грають свої ролі у виставі й три Яреми (Остап Антонюк, Володимир Левицький та Роман Верхняк) та три Оксани (Христина Місюк, Оксана Вовк та Марічка

Бінч). Вони водночас виголошують свої тексти і цим не заважають одне одному, а підсилюють сказане, творять образ упослідженого народу, який в образі нещасних Яреми й Оксани постає перед глядачем в усій своїй величчю й нещасті.

Вистава дуже програла б, якби не музика до неї, написана талановитим українським композитором Тарасом Терлецьким. З перших секунд і до останніх музика разом з акторами творить незабутнє дійство, на яке глядач-слухач дивиться і яке сприймає немов зачарований. У музичному оформленні вистави задіяні артисти й хори Львова, артист Львівського національного театру ім.Марії Заньковецької Андрій Сніцарук, артист Богдан Баглай, артистка Дана М., чоловічий октет «Де.Жа.Вю» та Роксоляна Терлецька.

Щоразу, коли бачу вистави І.Бернацького, не можу повірити, що всі його актори – це аматори, яких він сам розшукав і навчив. Бо грають вони немов професіонали, кожний з яких вже має неабиякий досвід. Причому це стосується як тих, хто грав головні ролі, так і тих, хто лише зіграв в масовці гайдамаків. А тому глядацьке «Браво!» не тільки І.Бернацькому, В.Курилу, Ю.Михайліву, Христині Місюк, Оксані Вовк, Марічці Бінч, Остапу Антонюку, Володимиру Левицькому, Роману Верхняку, а й Оксані Бавдис, Анні Гап'юк, Оксані Ізб'янській, Марії Пруській, Лідії Кухті, Марії Хоптій, Василю Бакатюку, Василю Грицевському, Володимиру Гутнику, Богдану Іванцику, Миколі Костинюку, Роману Савці, Назару Суховичу, Павлу Юрчаку, Юрію Баюраку, Ігорю Корольку, Володимиру Ковалюку, Івану Щеглюку.

Очевидно, що вистави не було б, якби не зусилля майстрів зі Львова, які виготовили костюми, якби не працю асистента режисера Оксани Бавдис, помічника режисера зі звукового оформлення Станіслава Терентьєва, режисера по світлу Ніни Терентьєвої, організаційного директора Анатолія Рідкого та його дружини Галини.

Ну, і ясна річ, вистави не було б, якби не спонсори: Українська Федеральна Кредитова Кооператива «Самопоміч» в Нью-Йорку, Українська Національна Федеральна Кооператива в Нью-Йорку, Український Народний дім та українська крамниця «Арка».

У неділю, 16 березня, на численні прохання глядачів Драматична студія Івана Бернацького повторить виставу в Українському Народному домі. Початок – о 3-й годині по полудні.

Валентин Лабунський
На знімках: фрагменти з вистави «Гайдамаки»
Головне фото на 1-й, знімки на 16-17-й сторінках Богдана Грицива

У ГРОМАДІ

Минулої п'ятниці, 7 березня, постійний представник України при ООН провів для журналістів україномовних та російськомовних видань Великого Нью-Йорку прес-конференцію.

На зустріч з послом Сергеевим, який у розпал протистояння зі злочинним режимом Януковича не побоявся вийти до маніфестантів, які зібралися на мітинг під стінами місії України при ООН, й сказати їм: «Я з вами», прийшли не тільки журналісти українських газет Великого Нью-Йорку, а й російських. Бо вони втомилися читати в прокремлівських джерелах лавини брехні й вигадок стосовно подій в Україні. Найбільше журналістів цікавили можливі варіанти перебігу подій в Криму і можливості міжнародної спільноти зупинити агресора.

Ю.Сергеев розповів про зусилля місії донести до міжнародної спільноти правду про те,

що відбувається нині в Україні. Посол нагадав, що він особисто дав за останні два тижні більше 80 інтерв'ю провідним світовим інформаційним агенціям, телеканалам, газетам і журналам. Зусиллями української місії при ООН вже не раз засідала Рада Безпеки ООН, аби розглянути факт агресії Росії проти України. Однак існуюча система прийняття рішень цією інституцією вкрай застаріла, чим вміло користується В.Чуркін – постійний представник Росії при ООН, відданий холуй путінського режиму, який вдається до особистих обрах і погроз на адресу українських дипломатів. Використовуючи цю систему, започатковану ще в добу Сталіна, Росія використовує своє право вето, як постійний член Ради Безпеки, й блокує будь-які невідповідні їй рішення. Саме тому Ю.Сергеев докладає нині зусиль, аби зібрати з українського питання Генеральну Асамблею ООН, яка зможе бодай засудити дії агресора.

Юрій Сергеев (ліворуч) з Генеральним секретарем ООН Пан Гі Мун

Під час зустрічі журналістів з Ю.Сергеевим у місії України при ООН згадали довоєнну агресію сталінського СРСР проти Фінляндії. Тоді Радянський Союз за

цей акт брутального порушення міжнародного права було виключено з лав Ліги націй – попередниці ООН. У резолюції від 14 грудня 1939 року, за яку прого-

лосували 29 з 52 членів Асамблеї Ліги націй, було записано, що «Радянський Союз своїми діями у Фінляндії поставив себе поза Лігою націй». Чи не можна було б нині, поцікавилися журналісти, ініціювати рух за аналогічне рішення проти путінської Росії. Ю.Сергеев повідомив, що такі пропозиції гуляють нині коридорами в хмародері на Іст-рівер в Нью-Йорку, але реалізувати їх на практиці буде вкрай важко.

Ця організація давно перестала бути ефективним знаряддям боротьби за мир і безпеку на нашій планеті. Натомість, вона вкрай бюрократизувалася й такі діячі, як Путін, не звертають на неї жодної уваги. Путін боїться тільки сили. А тому Україні, аби в майбутньому унеможливити наскоки нових путінів, слід докласти максимум зусиль, аби стати повноправними членами НАТО – могутнього щита цивілізованого світу проти сьогодишніх чингізханів, сталінів і гітлерів.

КВАДРАТ БОЛЮ НА ДРУГІЙ АВЕНЮ

У Нью-Йорку на Другій авеню, біля входу до будинку Державницького фронту, відкрито символічну стіну пам'яті героїв Майдану.

У листопаді у великому вікні будинку Державницького фронту на першому поверсі, що виходить на велелюдну Другу авеню, з'явився плакат із синьо-жовтим прапором і символікою Євросоюзу. Потім сумівці осередку Співки української молоді ім.генерала-хорунжого Т.Чупринки разом з учнями школи українознавства при ньому прикріпили портрети перших п'яти загиблих героїв Майдану. Згодом до них почали додаватися дедалі нові й нові обличчя в траурних рамках. А внизу, на асфальті, з'явилися квіти, свічки, вінки з терну й калини... Здається, немає жодного перехожого, який не призупинився б біля цього квадрата болю – з шаноби, співстраждання, почуття обов'язку чи просто цікавості.

29–30 березня, в сороковини відходу у вічність Небесної сотні, в усіх українських церквах Америки відбудуться пахиди пам'яті загиблих героїв Майдану. А в Україні в багатьох музичних залах – концерти-реквієми. З такою ініціативою виступила Львівська національна музична академія імені М.В.Лисенка – вшанувати тих, хто віддав життя за нашу свободу, тому частина коштів, отриманих від концертів, буде передано у фонд підтримки родин загиблих.

Квадрат болю - символічна стіна пам'яті героїв Небесної сотні на Другій авеню в Нью-Йорку

29 березня у Львівській обласній філармонії разом зі своїми колегами виступить і відомий український американський скрипаль Олег Криса з Рочестера (штат Нью-Йорк), який сказав, що для нього це велика честь бодай через музичне мистецтво віддати шану героям України – Небесній сотні. Олег Криса разом зі своїм колегою Анатолієм Баженовим виконують симфонію-концертанте Вольфганга Амадея Моцарта «Реквієм». Академічний молодіжний симфонічний оркестр «INSO-Львів» виконає адажіо американського композитора Семюела Барбера, яке лунало в перші поминальні дні терористичного акту у Нью-Йорку. Лунатимуть також пісні «Пікардійської терції», якими Україна і світ проваджали в останню дорогу загиблих героїв Небесної сотні.

«ВІЛЬНИЙ ДЕНЬ», ЩОБ НЕ СТАЛА «НЕВІЛЬНОЮ УКРАЇНА»

Учасники мітингу протесту у Вашингтоні, який відбувся 6 березня

6 березня перед Білим домом відбувся найвельодніший з початку майданного протесту мітинг проти військової інтервенції Росії в Криму.

Попри те, що мітинг відбувався в робочий день, у четвер, багато українців взяли «вільний день», щоб не стала «невільною Україна». Вашингтонська протестна акція зібрала більш як дві ти-

сячі осіб з різних штатів Америки, серед яких було багато представників духовенства, в тому числі митрополит Філадельфійський, архієпископ Української католицької церкви в США Стефан Сорока та глава Консисторії Української автокефальної православної церкви в США, владика Данило. Під час мітингу виступили також конгресмени та сенатори, які поділяють тривоги Америки та української громади за

долю України й підтримують її на Капітолійському пагорбі.

До всеамериканської української акції приєдналися представники кримськотатарського народу та інших діаспор, зокрема американські грузини, угорці, поляки, чехи, турки, естонці, латиші, білоруси, які живуть в США й виступають проти загарбницької політики новітнього Сталіна Путіна.

Фото

Роксолани Лозинської

БОЙКОТУЙМО РОСІЙСЬКІ ЗАПРАВКИ «ЛУКОЙЛ»!

Активісти світового руху «Разом» звертаються до всіх, кому не байдужа доля України, бойкотувати на території США й довкола світу бензоаправки російської нафтової компанії «Лукойл» – другої (після Юкосу) найбільшої в Росії і шостої за величиною приватної нафтової компанії в світі. Відіграє ключову роль в енергетичному секторі Російської Федерації – на її частку припадає понад

20% видобутку всієї нафти країни. Підрозділ компанії оперує на території України під назвою «Лукойл-Україна».

Детальнішу інформацію, як ефективніше й чому потрібно це робити, можна отримати, відвідавши сторінку руху «Разом»: www.facebook.com/RazomForUkraine

Сторінку підготувала Катерина Боруш

Дзеркало

НІХТО НЕ ПЕРЕКРЕСЛИТЬ НАШ НАРОД!

*Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Пощезнуть всі перевертні й приبلуди,
І орди завойовників-заброд!
Ви, байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде!*

Василь Симоненко

ВІД СЯНУ - ДО ДОНУ

Уперше з Кубанню віч-на-віч ми зустрілися в Києві, на сцені головного столичного палацу культури «Україна». Знаменитому Кубанському козацькому хору, заснованому ще в 1811 році, вручали Національну Шевченківську премію. Пролунали «Ти ж мене підманула» й «Насіяла баба конопель», «Гей, воли, чого ви стали» й «Бандуристе, орле сизий», «Думи» й «Заповіт»... Після кожної пісні зал вибухав оваціями, сентиментально, до сліз, впливаючись красою української пісні, збереженої на чужині, й не приховуючи захоплення вродою кубанських козачок. І раптом, коли прощальна завеса з дорогого темно-вишневого оксамиту вже почала опускатися, Кубанський козацький хор «врізав» «Ще не вмерла України» – при повній цеківсько-міністерській ложі. Зал аплодував стоячи, дехто плакав, не соромлячись сліз. На головній концертній радянсько-українській сцені заборонений славень України лунав вперше в його історії. Було це навесні 1990 року. Але кубанським козакам і козачкам за «це» нічого не було – напевне, тому, що з уст Російського державного академічного ордену Дружби народів хор гімн лунав як ще одна українська народна пісня. А ми, розповівши про це своїм близьким приятелям, поклялися, що надрукуємо про цей «крамольний» вчинок кубанців у газеті, й цензура пропустить. І, як це не дивно, справді пропустила, тому що в репортажі цитувався не перший рядок «крамольного» гімну, а аж ціла строфа з середини тексту, який мало хто тоді в Україні знав. Але то вже, як кажуть на Кубані, інша балачка.

Більше того, пізніше, коли ми вже пили каву з керівником хору, він цілком серйозно переконував, що «балачка» – це мова кубанських козаків, якої немає більше ніде в світі, бо немає більше ніде на світі такої народності як кубанці. І на підтвердження показав нам візирець такого письма – «Приговор №7» козаків Стариножностеблівського куреня, датований 10 серпня 1918 року: «Мы збирались на свою збирню перший раз після пропажи москальської влади, мы малы козачу мову в тим, що мы, козаки, потомки прежних запорожцев по своему слабоумию или недохвату в науци, ны так давно изменили свой ридный Кубани, дали волю и власть проклятому москалю таку, якою сами владили, памятуя, что и вин наш брат по нашему Государству, також будэ з нами

вмисти робыты и жыты на Кубани на пользу всего казачства, ну наша думка гныла и плода з нэи доброты ны выйшло».

Більше того, в 2005 році в усіх кубанських школах запроваджено як обов'язковий предмет «Кубановедення», а в 2010-му випущено «Кубанську азбуку» й запропоновано ввести в усіх школах Краснодарського краю викладання «балачки» – місцевої української говірки, передаваної на письмі російськими літерами. Того ж року в етнотуристичному комплексі козачої станиці Атамань вперше з великим розмахом пройшов конкурс – «День балачки».

Нині на Кубані, як і в усій Росії, українських шкіл не існує, а в побуті балачкою послуговуються хіба що літні станичники. Запитуйтеся – кому й для чого потрібна вся ця екзотика? Відповідь дуже проста – підігравати народним настроям: як розповіли нам ті ж легендарні хористи, мешканці Кубані загалом не самоіденти-

Пам'ятник першим запорожцям, які висадилися на Таманському півострові в 1792 році

МАЛИНОВИЙ КЛИН – ЧОРНОМОРСЬКА БАЛАЧКА

Наша довідка: Кубань (Кубанщина) – українська земля на Північному Кавказі, в долині річки Кубань та її приток. З 1860 року адміністративно-територіальна одиниця Російської імперії, осідок Кубанського козацького війська. Сьогодні це територія Краснодарського, Ставропольського країв, Адыгеї, Ростовської області і Карачаєво-Черкесії Російської Федерації загальною площею близько 100 тисяч кв. кілометрів. Кубань постала протягом XVIII - XIX ст. внаслідок переселення спочатку запорозьких козаків, а потім українських селян. Чорноморські козаки заснували на Кубані 40 курінних селищ і дали їм ті ж назви, що мали курені на Запорозжі.

16 лютого 1918 року було проголошено Кубанську Народну Республіку, а через декілька днів ухвалено резолюцію «Про прилучення Кубані на федеративних умовах до України», яку не було втілено в життя.

Відповідно до перепису населення 1926 року, на Кубані проживало близько 1,5 млн. українців, зокрема в Кубанському окрузі – 62% від усього населення, Ставропольському – 34%, Чорноморському – 38%. Винищуючи Голодомором українців, сталінська кліка винищувала й українські села Кубані. Сьогодні, за переписом 2010 року, в Краснодарському краї мешкає 84 тисячі українців (1,6%), а в Ставропольському – 30 тисяч (1,1%), що в 15 разів менше, ніж було в 1920-х роках.

Образна назва Кубані – Малиновий клин.

Знаменитий Кубанський козацький хор

фікують себе ані українцями, ані росіянами, вони називають себе кубанцями. І то не вина їхня, а біда.

В Одесі, на проспекті Тараса Шевченка, росте старезний дуб, який у туристичних путівниках на-

зивається «віковичним». Насправді ж він не стільки пам'ятка природи, скільки пам'ятник історії – в українську ж історію він ввійшов як «дуб чорної ночі». У 1792 році, прощаючись з рідним краєм, його посадили козаки – запорожці, вирушаючи

в далеку дорогу. Про це оповідає й меморіальна дошка, затінена креслатою кроною: «Дуб «Чорна ніч», саджений року 1792, на розстанях нерубаїв із чорноморцями з козацької столиці війська на Кубань».

Не одну «чорну ніч» було суджено пережити запорожцям. Хоча на нових землях термін «запорожець» був офіційно заборонений, а споруджені козаками курені, січі, слободи, за урядовим наказом, стали йменуватися станицями.

«Ой, у тисяча сімсот та й дев'яносто другім році прийшов указ од цариці іти на Кубань-ріку...» – ці слова української народної пісні з сучасного репертуару Кубанського козацького хору точно відображають подію, однак не пояснюють причин і передумов такого рішення. Річ у тім, що з кінця XV століття більша частина майбутнього Малинового клину знаходилася під протекторатом Османської імперії, а північна частина Кубані (Таманський півострів з містами Темрюк, Тамань та Анапа) підпорядковувалася їй безпосередньо. Унаслідок винищення російськими військами під час російсько-турецької війни 1768-1774 років ногайських татар, які кочували на цих землях, прикубанські степи обезлюдніли. За Кучук-Кайнарджийським мирним договором 1774 року, Османська імперія зреклася прав на Кримський ханат, а тим самим і на північну частину Кубані. З цього часу бере свій початок організоване царським урядом переселення на Північний Кавказ, зокрема на Кубань, українських козаків і селян. До переселення спонукали суттєві зміни, що відбувалися в самій Україні. У 1764 році імператриця Катерина II скасувала гетьманат, у 1775-му ліквідувала Запорозьку Січ. Багато козаків пішли під владу Туреччини, яка дозволила їм у гирлі Дунаю побудувати нову Січ, Задунайську, та відновити правдивий запорізький військовий устрій. Це налякало петербургських вельмож і на противагу Задунайській Січі на півдні України було створено «Імператорської Величності військо вірних чорноморських козаків», яке увійшло в історію як Чорноморське козацьке військо.

Дуб «Чорна ніч» в Одесі

Етнографічний музей під відкритим небом «Атамань» у Краснодарському краї

Перша православна козацька церква Святої Покрови на Таманському півострові

Сучасні українки-бандуристки з Кубанщини

Під час чергової російсько-турецької війни козаки-чорноморці героїски відзначилися у битві на Березані та при взятті Очакова й Ізмаїлу. Після війни майже 10 тисяч козаків осіло в межириччі Бугу та Дністра, утворивши 38 поселень (за кількістю куренів). Беручи до уваги Задунайську Січ, північне Причорномор'я фактично знаходилося під контролем козаків. Почалися конфлікти між козаками та поміщиками, до козацьких поселень знову потягнулися втікачі. Тому 30 червня 1792 року Катерина II надала Чорноморському козацькому війську грамоту про пожалування Кубанської землі, з якої російський уряд щойно виселив Ногайську орду.

Втім, земля ця не була пустою: на Кубані до цього налічувалося близько двох тисяч козаків, здебільше рибалок та ухадників. 16 серпня 1792 року 51 чайка козацької гребної флотилії з трьома тисячами переселенців вирушила з Дніпра до берегів Кубані. 25 серпня флотилія, обійшовши Крим, досягла Тамані. Саме тут постала церква Святої Покрови, перша православна церква на Кубані, побудована запорозькими козаками – небесно-біла, невисока, з усіх сторін облямована колонами, а поруч – дзвіниця, на фасаді якої до сьогодні зберігся старий напис про те, що споруду зведено коштом козацької старшини.

Переселення козаків на Кубань тривало до кінця XVIII століття. За порівняно короткий час все правобережжя річки Кубань, а далі й лівий берег було забудовано, розорано й освоєно українцями. Головним містом краю став Катеринодар, закладений коштом отаманом Захаром Чепігою 12 червня 1793 року. У 1848-1849 роках відбулося останнє масове переселення українців до Чорномор'я: більше 100 тисяч вихідців з Полтавської, Чернігівської та Харківської губерній мігрували до кубанських степів. Один з перших кубанських істориків Іван Папко писав: «Весь військовий склад чорноморського народонаселення має одну фізіономію, втілений однією народністю – малоросійською...»

Прагнучи приглушити національне забарвлення нового козацького краю, царський уряд провів 1861 року адміністративну реформу: до чорноморців було приєднано територію, населену нащадками донських козаків — Лінійне козацьке військо. Однак для місцевих мешканців Кубань тривалий час залишалася Чорноморською Україною, зберігалася тут і українська мова, бо козак мав «розмовляти козацькою мовою». Загальновідомо, що в лютому 1918 року місцева Законодавча рада проголосила Кубанську Народну Республіку, а невдовзі ухвалила резолюцію «Про прилучення Кубані на федеративних умовах до України». Однак ані Центральна Рада, ані гетьман Скоропадський, ані Директорія не змогли приєднати Кубань до України. Павло Скоропадський у своїх споминах пізніше напише: «Були пропозиції, щоб Кубань увійшла до складу України на автономних засадах. Я цього дуже хотів, але вважав, що перед тим, як залучати інші області, слід досягнути порядку в себе». Насправді ж ключову роль у зриві домовленостей відіграв «білий» чинник. Ідеолог «добровольців» генерал Алексєєв на засіданні Ради в Новочеркаську прямо заявив, що «не допустить об'єднання Кубані

з Україною».

У підсумку, не дочекавшись повернення Миколи Рябовола, «поміркований» Лука Бич під тиском з боку Добрармії дав мовчазну згоду, і більшість з 10 присутніх депутатів Кубанської ради на засіданні в Новочеркаську 23 червня 1918 року проголосували за союз з білими, а не з Українською державою. При цьому було сформульовано вкрай специфічне пояснення: «антидемократична влада на чолі зі Скоропадським». Проти фатальної для Кубані спілки з армією Денікіна рішуче виступили тільки троє: кавказець Айтек Наміток та два радикальні самостійники – Олексій Безкровний і Степан Манджула. До речі, постаті останніх вельми колоритні. Манджула (зник безвісти 1945-го після арешту в Чехословаччині радянською контррозвідкою) відзначився тим, що публічно насварив прем'єра Луку Бича за неправильне, на його думку, окреслення формату взаємин з Україною: той назвав її не «матір'ю», а «сестрою» Кубані.

Віддушиною для кубанського козацтва стала проведена там у 20-х роках минулого століття українізація. Тоді було відкрито близько тисячі українських шкіл, 16 педагогічних технікумів, Північно-Кавказький український педагогічний інститут (нинішній Краснодарський університет), видавалися українські газети, друкувалися книжки... Разом з тим керівництво України з ініціативи Миколи Скрипника повернулося до проблеми українсько-російського прикордоння. Причиною стали матеріали перепису, які засвідчували, що українці Північного Кавказу поступово втрачають свою мову та культуру. Так, у Кубанському окрузі українцями визнали себе 915 тисяч осіб, але лише 729 тисяч заявили, що рідною для них є українська мова.

У травні 1928 року М. Скрипник знову звернувся до політбюро ЦК КП(б)У з офіційним поданням. У ньому наголошувалося, що русифікація мільйонів українців за межами УРСР не відповідає «здійснюваній нами правильній ленінській національній політиці». Претензії офіційного Харкова на територію Російської Федерації залишилися незадоволеними. Американський історик Террі Мартін у книжці про Радянський Союз цитує виявлену ним у архіві репліку Сталіна, яка пояснювала позицію Кремля: «Ми в ЦК двічі вивчали питання й залишили без наслідків. Ми маємо бути особливо обережними, бо такі зміни провокують колосальний опір з боку деяких росіян».

Разом з тим для Сталіна в запеклій боротьбі за владу, яка точилася в Кремлі в 1923-1928 роках, була життєво важливою підтримка величезної партійної організації України. Уродженці України Лев Троцький та Григорій Зінов'єв не отримали такої підтримки. Сталін її отримав. Незважаючи на затятий опір керівництва Північно-Кавказького краю, яке побоювалося появи на своїй території другої України, справа з українізацією зрушила з мертвої точки. У грудні 1928 року крайком затвердив трирічний план українізації всіх 37 районів з переважно українським населенням. 19 районів, що підлягали українізації на Кубані, становили основну територію округу. Саме тут українізація значно випереджала затверджений план, що неприємно здивувало Сталіна. Домігшись повного особистого

контролю над складом політбюро ЦК ВКП(б), він перестав потребувати підтримки українських комуністів. Якщо Кубань ставала другою Україною, вона мала розділити долю УРСР. І розділила – в страхотливі 1932-1933-ті роки. Посланник Сталіна Лазар Каганович, виступивши 5 листопада 1933 року на Кубані, відкритим текстом заявив: «Ми переселимо на Північ усіх, хто не хоче сіяти». І вже наприкінці того ж місяця з чотирьох станиць (Полтавської, Медведівської, Урупської й Уманської) на Крайню Північ було вислано 51,6 тисяч українців. У ті роки в деяких станицях від штучного голоду вимерло до 60-80 відсотків мешканців.

Постанова ЦК ВКП(б) від 14 грудня 1932 року започаткувала кампанію боротьби зі «скрипниківщиною», яка затягла у свій вир в Україні десятки тисяч представників національної інтелігенції. Ставилося завдання негайно перевести на Північному Кавказі діловодство радянських та кооперативних органів «українізованих» районів, а також газети й журнали з української на російську мову «як більш зрозумілу для кубанців», а також підготувати й до осені перевести викладання в школах на російську мову.

«Терор голодом заткнув рота протестуючим, – документально стверджує відомий історик Станіслав Кульчицький. – Під час Всесоюзного перепису населення 1939 року українцями признавалися тільки ті, хто приїхав з України. Таких виявилось 4,3%, а під час переписів 1959-го і 1989-го років і того менше – 3,9%. Так загинула українська Кубань...»

Точніше було б сказати, так Чорноморську козацьку січ було зруйновано вдруge. Аби витравити пам'ять остаточно, станиця Київська стала Красноармійською, Уманська – Красноармійською, Полтавська – Советською...

... Наші зустрічі з кубанським краєм були, на жаль, коротенькими й принагідними. І все ж, пригадується, як в 1993 році випало побувати на весіллі в Краснодарському краї, на околиці міста Туапсе. Наївшись-напившись, гості на два голоси раптом заспівали: «Іхали козаки із Дону додому...» «А звідки ви знаєте цю пісню?» – мало не знепритомніли ми. «То це ж наша пісня, кубанська, народна!» – не менш здивувалися у відповідь краснадарці...

Але то вже була зовсім інша балачка...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навантаження не варто -
побутові й дорожні проблеми
можуть зіпсувати всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

ЗНАК БІДИ

Уранці 8 березня біля берегів В'єтнаму з радарів стеження зник малайзійський пасажирський літак Боїнг-777, який вилетів зі столиці Малайзії Куала-Лумпура до Пекіна з 12 членами екіпажу й 227 пасажирами на борту, серед яких двоє були українцями.

ТАЄМНИЦІ РЕЙСУ МН-370

Літак рейсом МН-370 вилетів із Куала-Лумпура до Пекіна в суботу, 8 березня, рано вранці. Десь через годину після злету він зник із екранів радарів, коли летів над Південно-Китайським морем, яке відділяє Малайзію від крайньої південної точки В'єтнаму. За даними наземних служб, літак з невідомих причин відхилився від курсу й круто повернув на захід, у бік Малакської протоки, причому екіпаж на зв'язок при цьому не виходив і про жодні труднощі не повідомляв. Ще приблизно годину він залишався на радарях військових, про що повідомили представники протиповітряної оборони Малайзії, а потім остаточно зник.

Перша версія – терористичний акт. Але тоді мав би бути вибух, який мали б зафіксувати військові супутники й радары, які моніторять простір, однак нічого подібного їхні прилади не показали. Якщо літак миттєво вибухнув на висоті 10,5 кілометрів, то все одно в морі повинні бути бодай якісь уламки, а їх немає.

У ході обстеження місця ймовірного падіння літака в Південно-Китайському морі біля берегів В'єтнаму спочатку було виявлено пляму нафтопродуктів, проте ніяких уламків Боїнга-777 та інших слідів авіакатастрофи не знайшли. Хімічний аналіз плями підтвердив, що в її складі немає слідів авіапального, яким було заправлено малайзійський літак. Пізніше всі надії пошуковиків були пов'язані з «жовтим предметом», який дрейфував в районі, де перервався зв'язок з авіалайнером. Думали, що це рятувальний гліт, на який висадилися після катастрофи вцілілі пасажирів Боїнга. Однак скерований на перевірку в'єтнамський гелікоптер розвіяв і ці надії. З'ясувалося, що в морі плавала велика кабельна котушка, яка обросла водоростями.

На пошуки утаємничено зниклого літака задіяно десятки кораблів, катерів, літаків, гелікоптерів, наземних сил відразу 12 країн. На третю добу було прийнято рішення розширити зону обстеження водної поверхні.

Версій зникнення Боїнга-777 Малайзійських авіаліній відразу ж було кілька, найголовніші з яких: терористичний акт, технічні поломки, психологічні проблеми у пілотів, які виникли на борту. Зажеврила надія натрапити бодай на якийсь слід, коли з'ясувалося, що цим рейсом вилетіли двоє

Рідні та близькі пасажирів рейсу МН-370 після повідомлення про зникнення літака

іранських пасажирів з украденими паспортами – 18-літній Рурія Нормохамаді та 29-літній Сеяд Мохамед Реза Делафар. Проте спецслужби, вивчивши їхні досьє, дійшли висновку, що молоді іранці, поцупивши італійський та австрійський паспорти в Куала-Лумпурі, мріяли проїхатися з теократичного Ірану до Західної Європи й там облаштувати своє життя.

Представники Інтерполу провели в Парижі прес-конференцію, присвячену зникненню малайзійського літака. Керівник міжнародної поліції Рональд Нобель підтвердив, що двоє пасажирів літака, які подорожували з фальшивими паспортами, були іранцями і що обох їх опізнали.

За словами Нобеля, багато пасажирів у всьому світі користуються піддробними або вкраденими паспортами. Він наголосив, що двоє іранців не знаходяться в центрі міжнародного розслідування вивчення причин аварії. Більше того, представник Інтер-

полу заявив, що версія про терористичний акт як причину зникнення літака стає дедалі менш вірогідною.

Розглядаються й версії про те, що, можливо, хтось із пасажирів придбав дуже дорогу страхівку для того, щоб забезпечити свою сім'ю, яка отримає компенсацію після смерті застрахованого, або ж хтось заборгував комусь величезну суму грошей... «Ми розглядаємо всі можливі версії, навіть найнесподіваніші», – сказав очільник малайзійської поліції Галід Абу Бакар на прес-конференції наступного дня після зникнення літака. Несподіваними, очевидно, можна вважати свідчення й про те, що трагедія могла статися в результаті недбалості другого пілота екіпажу Фаріка Аб Гаміда, який протягом попередніх польотів начебто полюбляв забавлятися в повітрі з молодими жінками. Але підтвердити цих даних поки що не вдалося. Розглядається також версія самогубства першого пілота – але екіпаж пройшов ретельний

медичний огляд і жодних психологічних проблем у пілотів виявлено не було.

Американський фахівець Ганс Вебер, який спеціалізується на розслідуванні авіакатастроф, запропонував ще одну версію в стилі популярного телесеріалу «Lost»: хтось заглушив сигнал диспетчерських служб і змінив його своїм, скерувавши літак на захід. Цим пояснюється мовчанка пілотів – їх просто чули інші люди в іншому місці. Запасу пального в авіалайнера було приблизно на 1800 миль й він цілком міг приземлитися в якому-небудь забутому Богом і людьми місці. Якщо це так, то залишається відповісти на запитання: кому й для чого це потрібно?

Натомість множаться спекуляції містичного характеру. Повідомляється навіть, що поряд з літаком бачили неопізнаний літаючий об'єкт. Але експерти не розглядають втручання інопланетян навіть як гіпотезу. Однак припускають, що цим НЛО міг

бути військовий літак, який випустив по пасажирському авіалайнеру бойову ракету.

Останнє повідомлення від тих, хто розслідує причини й наслідки авіакатастрофи, обережно припускає, що літак вибухнув на великій висоті. Цей вибух нібито зафіксував один із супутників, який вів зйомку неба над Південно-Східною Азією.

Найтаємничіше в цій історії, що телефони пасажирів рейсу МН-370 й досі приймають дзвінки, хоча ніхто на них не відповідає. До розв'язання цієї загадки підключилися вчені, які пояснюють, що дзвінок в умовах океану може надходити на найближчу антену мережі – на суходолі схема передавання сигналу відрізняється від аналогічної на морі, де використовується цілий ланцюг відображень. Але рідні й близькі пасажирів, які 8 березня вилетіли злополучним рейсом, не хочуть цьому вірити. Вони й надалі посиляють sms-ки в нікуди й терпляче чекають відповіді. А 19 родин вже написали петиції в міжнародні контрольні авіаційні організації, не відкидаючи, що авіакомпанія щось приховує від них, боячись за свою репутацію.

Коли верстався цей номер, з району пошуків зниклого літака надійшло нове повідомлення. 12 березня китайський супутник дистанційного зондування Землі Gaofen-1 зафіксував плаваючі на поверхні Південно-Китайського моря в районі пошуку три предмета розміром 13 на 18, 14 на 19 і 24 на 22 метра. Тепер вся надія на ці знахідки. Хоч фахівці стверджують, що це звичайне сміття, якого в світовому океані цілі острови.

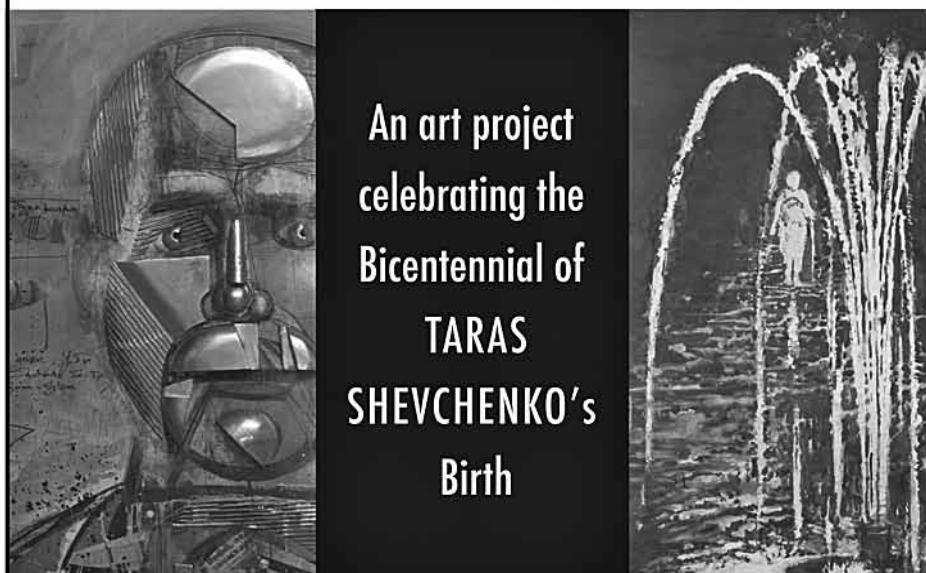
Тим часом, на летовищі в Куала-Лумпурі з'явилася стіна болю, де люди залишають записки й пишуть молитовні слова, сподіваючись на диво.

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

Petro Bevza Mykola Zhuravel

FOLLOWING THE INNER LIGHT
МИ ПРОСТО ІШЛИ

An art project
celebrating the
Bicentennial of
TARAS
SHEVCHENKO's
Birth

March 27 – April 20, 2014

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street, New York, NY 10075
Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

УКРАЇНЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

48-і Річні Збори членства

відбудуться

в Українському Народному Домі
при 142 Second Avenue, New York, NY

в неділю, 30 березня 2014 року,
о 2-й год. пополудні

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравши у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

УКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ САДОК

Український домашній дитячий садок у Wallington,
штат Нью-Джерсі, запрошує дітей віком від 2 до 5 років.
Окремий затишний гарно умебльований дім,
дбайливі вихователі, домашнє харчування, помірні ціни.

Тел. (973) 777-7479 (862) 228-3163
pawelszpak@yahoo.com

«НОВА газета» приймає
Великодні привітання
від українських церков,
громадських організацій
та установ, а також
приватних осіб, які
буде опубліковано в дні
Воскресіння Христового.

Телефон для довідок:
(917) 324-0359
Електронна адреса:
vlabunsky2002@yahoo.com

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА І ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVA.GAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVA.GAZETA.INFO
Ціна договірної

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government.

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

